

16
The first thing I saw when I
came out of the house
was a very large tree
which stood in the middle
of the garden. It was
very old and its branches
were very thick. The
leaves were very green
and the tree was very
tall. It was the first
thing I saw when I
came out of the house
and it was very beautiful.
The tree was very old
and its branches were
very thick. The leaves
were very green and
the tree was very tall.
It was the first thing
I saw when I came
out of the house and
it was very beautiful.

The tree was very old
and its branches were
very thick. The leaves
were very green and
the tree was very tall.
It was the first thing
I saw when I came
out of the house and
it was very beautiful.
The tree was very old
and its branches were
very thick. The leaves
were very green and
the tree was very tall.
It was the first thing
I saw when I came
out of the house and
it was very beautiful.

ΔΘΗΝΑΓΓΕΛΙΑ ΔΘΗΝΑΓΓΕΛΙΑ
 ΓΟΦΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ ΠΕΡΑΝΑ
 ΓΤΑΓΓΟΥ *

[illegible]

ὅτι τῆς δυνάμεως. **οὐ** γὰρ οἱ μαθηταὶ τοῖς περὶ ταύ-
του μέρεσι λόγων διττῶν. **ἡ** γὰρ ἑκὼν
τῆς ἀληθείας. **ἡ** γὰρ δὲ περὶ τῆς ἀληθείας
ἡ γὰρ οὐκ ἐστὶν ἀληθὴς. **ἡ** γὰρ οὐκ ἐστὶν ἀληθὴς
τοῦτον. **ἡ** τοῖς ἀμφὶ βδελύσσοντας. **ἡ** γὰρ διὰ περὶ
τῆς ἀληθείας, πρὸς τοῖς εὐερωμοῦντας. **καὶ**
μετ' αὐτοῖς δεχομένοις τὴν ἀληθείαν. **ὡς** γὰρ ἐκ
χρή τοῖς περὶ τούτων ὅτι τὰ ζῆν θέλοντας. **τὴν**
ἐκαστοτε προκειμένην χρεὶαν σκοπεῖν. **ἡ** γὰρ
τοῖς λόγοις μετρεῖν, τὴν τε περὶ τούτων τὰ ζῆν
μεθαρμόζειν πρὸς τὸ δέον. **καὶ** μὴ τὸ δοκεῖν τὴν
αὐτὴν πᾶν τοπὶ φυλάττειν δρχὴν ἀμελεῖν τοῦ
προσηκούτος, **καὶ** τῆς δὲ βδελύσσουσας ἐκαστω
χώρας. **ὡς** γὰρ μετὰ πρὸς ἀποδείξιν καὶ τὴν
φύσιν καὶ ἀκοχουθίαν πᾶν τοπὶ προσκατοῦσιν
αὐτῆς περὶ αὐτῆς λέγει τὴν ἑκὼν αὐτῆς. **ὡς** γὰρ πρὸς
τὴν χρειασι δέξεραι ἀφ' ἑραμμενῶς οἱ ἑκὼν αὐτῆς
τῶν περὶ αὐτῆς. **ἡ** γὰρ πρὸς τοῖς δὲ ἑκὼν αὐτῆς
προσηκούτος καταδύλλειν τὴν τὰ ἀσέρματα,
μὴ προεξελαῶν τὰ τῆς ἀφ' ἑκὼν αὐτῆς. **καὶ** τοῖς κατ'
βδελύσσουσας ἡ μέροις ἀσέρμασι λῦμαινόμενα,
οὔτε ἰατρὸς ἐρεῖν αὐτῇ τῶν ἑκὼν αὐτῆς φαρμάκων
τῶν δέον μερῶν θεραπείας σωματὶ. **μὴ** τὴν μερῶν
κακίαν προκαθάραι, **ἡ** τὴν ἐπὶ ῥέονσιν ὅτι
ἡ γὰρ οὐκ ἐστὶν ἀληθὴς θέλοντας διδάσκειν, περὶ
τῆς ἀληθείας λέγων, πῶς αὐτῇ αὐτῇ τὴν
δοδξίας τὴν ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀληθὴς τὴν τῶν αὐτῶν
διαφοίαν, **καὶ** τοῖς λόγοις ἀφ' ἑκὼν αὐτῆς.
ἡ γὰρ οὐκ ἐστὶν ἀληθὴς θέλοντας διδάσκειν, περὶ
τῆς ἀληθείας λέγων, πῶς αὐτῇ αὐτῇ τὴν
δοδξίας τὴν ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀληθὴς τὴν τῶν αὐτῶν
διαφοίαν, **καὶ** τοῖς λόγοις ἀφ' ἑκὼν αὐτῆς.

τῶν πρὶ τῆς ἀληθείας. καὶ ταῦτα αὐτὰρ ὅτι
 ποιεῖται καὶ μὴ ἐπὶ τῶν τῆς ἀναστάσεως
 λόγων οὐ καὶ χρεῖον φαίνεται σκοποῦσι τοῦτο.
 ἔστιν οὖν τοῖς εὐρίσκοις τοῖς μὲν, ἀπίστωντας
 τὴν ἀλήθειαν. ἡ γὰρ ἀμφὶ βδελύσσονται, καὶ τῶν
 τὰς προτάσεων ἀποθέσεις ὁδὸν ἀμείνων τῆς ἀλήθειας
 τοῖς ἀμφὶ βδελύσσονται ἀπορροῦντας. ὁ δὲ πᾶν
 τὸν ἀλόγιστον, ὅτι ταῦτα πάσης οὐδὲν ἔτι
 γὰρ ἔχοντες ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπίστας ἀφορμὴν
 οὐδὲν αἰτία ἔρρισκοις εἰπεῖν εὐλογον, διὸν ἀπὶ
 τοῦτο ἢ διαποροῦσι. σκοποῦμεν δὲ ἕτως·
 ἡ πᾶσα ἀπίστας μὴ προχίρως καὶ κατὰ τῆς
 δόξης ἀκριτοῦ ἀγνοομένη πῶς, ἀλλὰ μετὰ τῆς
 αἰτίας ἰσχυρᾶς, καὶ τῆς κατὰ τὴν ἀλήθειαν ἀσφαλῆς.
 πῶς οὖν τὸν εἰκότα σὺν λόγον, ὅτι αὐτὸ
 τὸ πρᾶγμα περὶ ὃ ἀπίστωνται ἀπίστωνται εἰραδονῶν.
 τοῖς οὖν τοῖς οὐκ οὐσίαν ἀπίστωνται ἀπίστωνται, ὅπως
 ἔργον οὐχ ἡ ἀγνοοῦσιν κρίσει περὶ τὴν ἀλήθειαν
 χρῶμεν. ὁ κοῦν χρόν καὶ τοῖς περὶ τῆς ἀναστά-
 σεως ἀπίστωντας ἢ διαποροῦντας, μὴ πρὸς τὸ
 δοκοῦν ἀκρίτως καὶ τοῖς ἀκοήτοις κεχαρί-
 μενον τὴν περὶ ταύτης εὐφέρειν γνώμην. ἀλλὰ
 μηδὲ μίας ὁδὸν τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ἐ-
 ρεῖν, ἢ τῶν τῶν τῶν ἀνθρώπων ἀνατίθεντας αἰ-
 τίας, εἰς τὴν τοῦδε τοῦ δόγματος ἀποβλέπειν
 ἀποθέσειν. καὶ διὰ ταύτης δεικνύμεν τὴν ἀλή-
 θειαν οὐδὲν ἄλλο ἔχοντες ὅτι πῶς.
 πῶς οὖν τὸν εἰκότα σὺν λόγον, ὅτι αὐτὸ
 τὸ πρᾶγμα περὶ ὃ ἀπίστωνται ἀπίστωνται εἰραδονῶν.
 τοῖς οὖν τοῖς οὐκ οὐσίαν ἀπίστωνται ἀπίστωνται, ὅπως
 ἔργον οὐχ ἡ ἀγνοοῦσιν κρίσει περὶ τὴν ἀλήθειαν
 χρῶμεν. ὁ κοῦν χρόν καὶ τοῖς περὶ τῆς ἀναστά-
 σεως ἀπίστωντας ἢ διαποροῦντας, μὴ πρὸς τὸ
 δοκοῦν ἀκρίτως καὶ τοῖς ἀκοήτοις κεχαρί-
 μενον τὴν περὶ ταύτης εὐφέρειν γνώμην. ἀλλὰ
 μηδὲ μίας ὁδὸν τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ἐ-
 ρεῖν, ἢ τῶν τῶν τῶν ἀνθρώπων ἀνατίθεντας αἰ-
 τίας, εἰς τὴν τοῦδε τοῦ δόγματος ἀποβλέπειν
 ἀποθέσειν. καὶ διὰ ταύτης δεικνύμεν τὴν ἀλή-
 θειαν οὐδὲν ἄλλο ἔχοντες ὅτι πῶς.

Πιχρὰ
ῥαίον

ἐρῶσαι καὶ οἰῶσαι τὴν πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐρανίαν.
ἔδωκε τοῦτο μὴ δύνωται, πανσθενῶς τῆς ἀθίας,
ταύτης ἀπίστίας, καὶ τοῦ βλασφημῆν ἢ μὴ θέμει. ὅτι γὰρ
οὔτε τὸ ἀδύνατον λέγοντες ἀληθεύουσιν, οὔτε τὸ ἀβούλητον
ἐκ τῶν ῥηθησομένων γενέσεται φανερόν. *Ἐὰν δὲ*
ἐπὶ τὴν γένεσιν κατὰ τὴν ἀληθείαν τοῦτον, ἢ ἐκ
τοῦ μὴ γινώσκοντος γενεσόμενον, ἢ ἐκ τοῦ δύναντος ἀρ-
κούσας μὴ ἔχειν πρὸς τὸ ποιῆσαι καλῶς τὸ ἀρρωσόμενον.
Ὁ γὰρ ἄρρωστος τί τῶν γενέσθαι δεόμενος, οὐκ ἔστιν ἔχων
ἐρῶσαι οὔτε ποιῆσαι τὸ πρὸς τὸν δύνανθαι ὅπερ ἄρρωστος.
Ὁ τὴν γένεσιν καλῶς τὸ ποιηθόμενον, καὶ πότερ γενοί-
ται καὶ πῶς, δύνανται δὲ ἢ μὴ δόλως ἔχων πρὸς τὸ
ποιῆσαι τὸ γινώσκόμενον, ἢ μὴ ἀρκούσας ἔχων,
ἔκδωκε χεῖρ σιετὴν ἀρχὴν εἰσωφροσύνῃ, καὶ τὴν
ἰδίαν ὁπότε θέλει τοῦ δύναντος. *Ἐπειροῦσι δὲ*
ἀπὸ τῆς πίστεως ἔκδωκε πῶς ἔπι τε μέσῃ τῷ δόξαν. ἀλλ'
οὔτε ἄρρωστον τὸν βῆναι ἀδύνατον τῶν ἀρρωσσομένων σω-
μάτων τὴν φύσιν, κατὰ μέρος ὅλον καὶ μέρος, οὔτε μὴ
ὅπου χωρεῖ τῶν μὲν ὡς ἑκάστη, καὶ τοῖον τοῦτοι-
χείου μέρος δὲ δεκτὰ ῥυθμὴν καὶ χωρὶς πρὸς τὸ
σύνεσις, καὶ πᾶν πρὸς τὸν ἀνθρώπον, διακρίτορ εἶναι
δοκεῖ τὸ πᾶν τὴν πᾶν πρὸς φύσιν ἡνωμένον. ὅτι γὰρ
οὐκ ἔστιν οὔτε πρὸς τῆς οἰκείας ἑκάστης συστάσεως, ἔπε-
τῶν γενεσόμενων στοιχείων ἢ φύσιν ὅζων τὰ τῶν ἀνθρώπων
σώματα, ἔπε τὰ μέρη τούτων ὅζων ἐμέλλε τὸ δόξαν
λήψεσθαι πρὸς τὴν τοῦ ἀνθρώπου σώματος συ-
στάσιν, ἀδελφὸς οὐδὲ μετὰ τὸ διαλυθῆναι τὸ
πᾶν ἄρρωσθαι τοῦ κεχώρηκεν ἑκάστου, ὡς
εἴληφε πρὸς τὴν ἑκάστου σύμπτειν οὐσίαν. *ὅσοι μὲν*
ἐκ τῆς πίστεως κατὰ τὴν γὰρ κρατοῦσιν πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων

τάξιν, καὶ τὴν ἐφ' ἑτέραν κρίσιν, μείζον τὸ τὰ
 μὴ γινόμενα προεργάσκειν. **οὐ γὰρ** πρὸς τὴν ἀξί-
 οῦ θύ, καὶ τὴν τούτου σοφίαν, ἀμφοτέρω κατὰ φύ-
 και ῥαδιότητι ὁρίσκει τῷ, τὰ μὴ γινόμενα προεργάσκειν. **41**
 Ὁ δὲ ἀνθρώπος γινώσκειν, καὶ μὴ καὶ τὴν δυνάμει
 ὡς ἐξ ἑνὸς ἀρκούντων πρὸς τὴν πᾶν ὁμοῦ ἀνάστασιν
 δείκνυσιν ἐν τούτοις αὐτῶν γενεαίς. **ἡ δὲ** οὐ γὰρ
 κατὰ τὴν πρῶτην σύστασιν ἐποίησε τὰ τῶν ἀνθρώπων
 σώματα καὶ τὰς τούτων ἀρχάς, καὶ δὲ ἀνθρώπων τὰ
 καὶ ὁ ἀνθρώπος ἡρόδοτος ἀναγνώσκει μετὰ τῆς ἰστορίας
 ἀδρείας. **Ε**πίσης δὲ αὐτῶν καὶ τοῦτο δυνάσκειν, καὶ
 ὁ λόγος βλάψας οὐδὲν καὶ ὁ βούλησις ὑποβάλλει τὴν
 τὰς πρώτας ἀρχάς, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ὡς πρώτων τὰ
 σώματα τὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ σπέρματος.
ἡ δὲ γὰρ ἐξ ἑνὸς ἀνθρώπου, καὶ τὴν πρῶτην τῆς γενεᾶς
 ἀμορφον οὐδὲν μορφώσαι, καὶ τὴν ἀνείδεον καὶ ἀ-
 διακόσμητον πολλοὺς καὶ διαφόρους εἰδούς κοσμεῖν.
Στὰ μέρη τῶν χειρῶν εἰς ἐρῶσαν ἡρῶν, καὶ τὸ σπέρ-
 μα ἐν ὁ καὶ ἀπὸ τῶν εἰς πολλὰ διελίγναι, καὶ τὸ ἀδύνατον
 θεωρεῖν διαφθαρῶν, καὶ τὸ μὴ ζῶν τι δύνανται ζῶν,
 τῆς αὐτῆς εἰς καὶ τὸ διαλελυμένον ἐρῶσαι, καὶ τὸ
 κείμενον ἀναστήσαι, καὶ τὸ τεθνηκὸς ζωοποιῆσαι
 πάλιν, καὶ τὸ φθαρτὸν μεταλλάξαι εἰς διφθαρίον.
τοῦ αὐτοῦ δὲ ἀνείν καὶ τῆς αὐτῆς δυνάμεως καὶ σο-
 φίας, καὶ τὸ διατεθρῦμένον πάλιν θάλασσας ζῶντων πάλιν
 τοῦ αὐτοῦ, ὅπως τοῖς τοιαύτοις σώμασιν ὁρίσκει τὴν
 χειρῶν, καὶ τὸ ἐκ τούτων ἀγείρειν κόρον, διὰ τὴν
 μερῶν κείνων, ἐρῶσαι δὲ πάλιν τοῖς αὐτοῖς κείνοις μερίσι
 μορίοις, καὶ εἰς ἐν ὅξιν κείνων χωρὶς ζωῶν,
 καὶ εἰς πολλὰ, καὶ ἐν πύθευσι ἑτέροις, καὶ αὐτοῖς

πλάσι.

ἐκείνοις συσδιαιλύθην ὅτι τὰς πρώτας δρχας
ἐρεχθὴ κατὰ τὴν φύσιν εἰς τὰς ἀρχαίας.
Ὁ δὲ καὶ μάλιστα τὰς ἀρχαίας ἐδέξασθαι, καὶ τῶν
ὁμοίων φάσμα μαζομένων· ἡ γὰρ οὐκ οἶδ'
ὅπως ἡγεσθὲν τὰς πρῶταις τῶν πολλῶν φερομένης
διαφορῆς. • *ἡ δὲ φύσις φασὶ* πολλὰ μὲν
σώματα τῶν ἐρμηνεύσιν ἢ ποτὶ τοῖς δὲ βαρύνουσιν
ἡ γὰρ οὐκ οἶδ' ἀρχαίας τῶν πολλῶν δὲ τῶν ἐν πολέμοις
θνησκόντων, ἢ κατὰ τὴν φύσιν τῶν ἀρχαίων τῶν
αἰτίων πραγμάτων περὶ τῶν, τὰ φησὶ ἀμοιροῦνται
τοῖς πρὸς τὴν φύσιν τοῖς πρὸς κείνην βορᾶν.
τῶν αὖ οὕτως ἀρχαίων κομμένων σωμάτων καὶ
τῶν τὰ τὰ σύμπληρωσιν τῶν καὶ μορίων,
εἰς πολὺ πλῆθος ζώων διαθροῦσθαι, καὶ
διὰ τῆς τροφῆς τοῖς τῶν τρεφομένων σώμασιν
ἐρμηνεύσιν, *πρῶτον μὲν* τὴν διαίτησιν τούτων
φασὶν ἀδύνατον. *πρῶτον* δὲ ταύτην τὸ δεύτερον ἀπο-
ρώτερον. • *ὡς γὰρ* τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων
ἐκ βοσκῆς θέντων ζώων, ὅπου πρὸς τροφήν ἀπο-
διδόναι διὰ τῆς τούτων γαστρὸς ἰσχύος. καὶ
τοῖς τῶν μετεκτείνων σώμασιν ἐρμηνεύσιν,
ἀρχαίαν ἡμῶν πᾶσιν τὰ μέρη τῶν ἀνθρώπων
ὅπου πρὸς τροφήν εἰσέρχεται τοῖς μετεκτείνων ζώοις, πρῶτον
ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων μεταχωρεῖν σώματα, τῶν
μετὰ τούτοις τρεφόντων ζώων, τὴν δὲ ζῶν
ἐρμηνεύσιν τροφήν διαπορθεμένην τοῖς ἐκεί-
νοις ἀνθρώποις, ὡς εἰρήνη τοῦ τροφῆ. *ἡ δὲ φύσις*
φασὶ ὅτι τῶν ἀνθρώπων τὰς ἐρμηνεύσιν καὶ μάλιστα
ὅτι τοῖς μετεκτείνων τεκνοφῶν. καὶ τοῖς κατ'
ὁμοίωσιν ἡ γὰρ οὐκ οἶδ' ἀρχαίων τῶν πολλῶν φερομένης

24
ἰδὼν δὲ μένους παιδας· τὴν μὲν δὲ κὴν γράπει
ἐκείνην· καὶ τὰ τραγικὰ δὲ πρᾶθ' ἑσθ'· καὶ
τοιαύτας δὲ τίνας ἐπὶ σῶν εἰρουσὶ παρ' ἑλλήνοσι καὶ
βαρβάροις κεκοινηθεῖσας σὺμφορας· ἐκ πτῦ
κατασκευαζούσιν ὡς μοιζούσιν ἀδύνατον τῆς
δράσασθαι, ὥς οὐδ' ἡμετέρων τῶν αὐτῶν μερῶν ἑτέρ
τε καὶ ἑτέροις σῶμασιν ἡμῶν· ἄλλ' οὐτοί τ'
τῶν προτέρων οὐκ ἔστιν αἰτιολογεῖσθαι, μετεληλυ
θότων τῶν ταῦτα σὺμπληρωμάτων μερῶν πρὸς
ἑαυτοὺς, ἵνα τοῦτο γὰρ ἀποδοθῇ τῶν τοῖς προτέροις
ἐρδεῶς ὅθεν τὰ τῶν ἑτέρων· ἐμοὶ δὲ δο
κῶσιν οἱ τοιοῦτοι······ πρῶτον μὲν τὴν
ἀμύουρ γένεσθαι καὶ τοῖς οὐκ ὀντοσὶ τοῖς οὐκ ὄν
ἄλλοις δὲ ἡμῶν τε καὶ σοφίαν, ἐκαστοῦ ζώου
φύσει καὶ εἶναι τὴν πρὸς φύσιν καὶ κατὰ ἄλλοις
σῶμασιν ὄντος τροφῆν, καὶ μήτε πᾶσιν φύσιν
πρὸς ἑαυτοὺς ἢ κρᾶσιν πᾶν τὸ σῶμα τὸ εἶναι δὲ
καὶ ὄντος, μήτε πρὸς διακρίσιν τῶν ἐρωθῆν
ἀπόρως ἔχοντος, ἀλλὰ καὶ τὴν καθ' ἑκάστην φύσιν
τῶν γενομένων ὁδῶν ἵνα πάσῃ ἀνὰ τὴν φύσιν
ὁ αὐτὸς τρέφοντος, ἄλλο τε δὲ κωλύοντος, καὶ πᾶν
ὁ βούλεται καὶ πρὸς ὁ βούλεται σὺγχωρῶντος
ἢ μετατρέφοντος· τὴν δὲ τοῖς εἰρημνοῖς
καὶ δὲ τὴν ἐκαστοῦ τῶν τρεφόντων ἢ τρεφόμε
ἐπισκέφθαι δὲ ἡμῶν τε καὶ φύσιν· ἵνα πᾶν
ἔγνωσθαι ὅτι μὴ πᾶν ὁ πρὸς φέρεται τις ὥστε
δοσθαι τῆς ἐξωθεν δυνάμεως, τοῦτο γὰρ ἔστι
τῶν ζώων τροφὴ πρὸς φύσιν· ἀλλὰ τὰ μὲν, ἅμ
τῶν προσμιλῶσιν τοῖς περὶ πτῦσιν ὄντοισι
τοῖς κοιλίας μετέσθαι φθίρεισθαι πρὸς φύσιν

ἐμούμεράτε καὶ διαχωρούμεναι, καὶ τρόπον ἔχον
Δι' αφορούμεναι, ὡς μὴ δὲ κατὰ βραχὺ τὴν πρώτην
καὶ κατὰ φύσιν ἔστω μείναι πέψιν. ἢ πούγε τὴν
εἰς τὸ τρεφόμενον σὺγκρασιν· *ὡς περὶ αὐτοῦ οὐδε*
τὴν τὸ πέψιν καὶ τὴν πρώτην δὲ ζάμενον μεταβολήν
τοῖς τρεφόμενοις μορίοις προσπελάζει πάντως,
τίτῳ μὲν κατὰ τὴν γαστέρα τῆς βρεπτικῆς διωδύμεως
δι' ἀποκρίσιν μένων. *ὅθεν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμετέραν*
βολὴν καὶ τὴν ἐν ἡπατὶ γίνομένην πέψιν διακρίνο-
μένων, καὶ πρὸς ἕτερον τὶ μεταχωρούμεν, ὅτι
τοῦ τρέφειν ἐκβέβηκε δύναμις· *ἐκ τῆς δὲ τῆς*
ἐν ἡπατὶ γίνομένης μεταβολῆς οὐ πάσας εἰς τροφήν
ἀνθρώποις χωρούσας· ἀλλ' εἰς αὐτὴν πέφυκε περὶ τῶ-
ματὰ διακρίνομένης· τῆς τε κατὰ χειρὸς θείσης
τροφῆς ἐν αὐτοῖς, ἔαθ' ὅτε τοῖς τρεφόμενοις με-
ρεσὶ καὶ μορίοις πρὸς ἕτερον τὶ μεταβαλλούσας
κατὰ τὴν ἐπὶ κράτει δὲ τοῦ πλεονάζοντος ἢ περὶ τ-
πύοντος· καὶ φθείρειν πῶς ἢ πρὸς ἑαυτὸ τρέπειν
ὅτι πρὸς αὐτὸν εἰσβάλλει· *πολλὴν οὖν οὐσίαν*
ἐν πάσῃ τοῖς ζώοις τῆς φύσεως διαφοράς, καὶ
αὐτῆς γε τῆς κατὰ φύσιν τροφῆς ἐκαστὸν ἐκαστὸν
ἐστὶν τρεφόμενον σωματίσι συνεξάλλαστον μένης.
Τρεφὴ δὲ κατὰ τὴν ἐκαστοῦ ζώου τροφήν γενομένην
καθάρσιως καὶ διακρίσεως, δεῖ πάντως φείρεσθαι
μὲν καὶ διαχωρεῖν ἢ πέφυκεν. ἢ πρὸς ἕτερον μετ-
βαλλεῖν πᾶν, ὅπου ἄλλο τρεφόμενον ἐστὶν τοῦ ζώου
τροφὴν ὡς σὺγκραθῆναι μὴ διωάμενον· *ὡς βαίοντες*
Δὲ καὶ κατὰ φύσιν εἶναι τὴν τοῦ τρέφοντος σωματικὴς
δύναμιν, ταῖς τοῦ τρεφόμενου ζώου δύναμει· καὶ
ταύτην ἐλθούσαν δὲ ὡς πέφυκε κρῖναι τρεφόμενον, ἢ καθάρσει

ἀκριβῶς τοῖς φύσιν τοῖς καθαροῖς, εἰλικρινέστατα
 γινώσκοντες ἐκείνην εἰς οὐσίαν· ἢ δὲ καὶ μόνην ὅσα
 ληθεύωμεν δὲ τῶν τοῖς πράγμασι νόμοις τῶν φύσιν.
 ὡς ἀποβάνουσαν πρὸς ὅτι οὐδὲν ἄλλο τῶν κῶν λαβερῶν
 εἰς τὴν τοῦ τρεφομένου ζώου σύστασιν· καὶ τὸν ποῦν
 ἐκείνου ὅς κομῶν πεισθὰ χεῖν τὰ πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς ἀπο-
 τμήνωσιν καὶ τὴν τῆς ὀρέξεως θεραπείαν· ἀλλὰ τὰ
 μετὰ τὴν εἰλικρινέστατα οὐκ ἔστιν ἀμφισβητήσιον
 εἶναι τὴν τρεφομένην σῶματι, συμπλεκόμενην
 ἐν τῇ πρᾶξι τῶν τρεφομένων ζώων τοῦτον μέρος καὶ μορφήν.
 τὴν δὲ εἰς τὴν φύσιν καὶ πρὸς τὴν φύσιν φθεί-
 ρεται μετὰ χεῖν ἢ ἐν τῇ μερὲς τῶν συμμεικτῶν
 μετὰ. φθείρει δὲ σὺν εὐμυρίαι τὴν κρατὶ φείδον, ἥτις
 μοχθηροῖς ἐν τρέψασιν χυμοῖς καὶ φαρμακώδους
 ποιότητας, ὡς μηδὲν οἰκίον ἢ φίλον τῶν τρεφο-
 μένων σῶματι φέρουσαν. τούτου τεκμήριον με-
 γίστον τὸ πολλοῖς τῶν τρεφομένων ζώων ἐκ τούτων ἐπ-
 κοχουθεῖν ἄλλως, ἢ κίρδιον ἢ θάνατον, ἢ ἄπο-
 φθορὰς ὀρέξεως τῇ τροφῇ κατὰ μεμικμένον,
 σὺν εὐμυρίαι τῇ φαρμακώδους καὶ πρὸς τὴν φύσιν.
 ὅθεν καὶ πρὸς τὴν φαρμακώδους καὶ πρὸς τὴν φύσιν
 σῶματος· εἰ γὰρ τρέφεται μετὰ τὰ τρεφόμενα ζῷα
 οἰκίον καὶ κατὰ φύσιν, φθείρεται δὲ τοῖς ἐνδύτοις
 εἰς τὴν διαφορὰν τῶν τῇ φύσει διαφερόντων
 ζώων ἢ κατὰ φύσιν σὺν δὲ τῇ τῇ τροφῇ· καὶ
 ταύτης γε αὐτῆς οὐτε πρὸς ὅτι οὐδὲν προσερίσκηται
 τὸ ζῶον, οὐτε τὸ τυχερὸν ἐκ τούτου τὴν πρὸς τὸ τρεφο-
 μένον σῶμα δέχεται σύγκρασιν, ἀλλὰ αὐτὸ μόνον τὸ
 διαπάσης πέψεως καὶ καθαρίσθαι, καὶ μεταβε-
 βληκὸς εἰλικρινέστατα πρὸς τὴν τοῦ ποιούσους
 εἰς τὴν φύσιν.

Ἰ λον
Στοιχοι τριφομεροις μερισιν ενδρυσον, ἄδν
αἰσιν οἰντων παρὰ φύσιν σρωθῆν τὰ τούτοις,
οἱς οὐκ ἐστὶ τροφή προσφύς καὶ κατὰλληλος.
Ἄλλοι κατὰ τὴν τὴν κοιλίαν διαχωρεῖ πρὶν
ἐξέρχονται γινῆσαι χυμὸν ὡμὸν καὶ διεφθρ-
μέρον, ἢ οὐδὲν ἐπὶ πλεον. τί κτε πᾶθος
ἐν ῥέσον. Δυστατον διαφθείρουσιν καὶ τὴν κατὰ
φύσιν τροφήν. ἢ καὶ αὐτὴν τὴν τῆς τροφῆς
δεομένην ὁδὸν. ἀλλὰ καὶ ἀποθνήσκουσι φαρ-
μακοῖς τίσι, ἢ οἱ τίσις βελτίστοις, ἢ ταῖς
φύσιν καὶ δυνάμεσιν κηθεῖν. μετὰ τοῦ κόλινος
ἐξέρχεται τῆς βλάβης, ὥς μηδὲν φέροντος καὶ
φύσιν ἐν κηρῇ, διὰ τὸ πρὸς τὴν φύσιν αὐτῆς
κρατον. **Ο**λως δὲ καὶ οὐ χωρὶς τίς τὴν ἐκ
τούτων εἰσίουσιν τροφήν, προσειρήσθω δὲ
τοῦτο σὺν κθέτρον, καὶ περὶ οὐσιν παρὰ φύσιν
διακρίνεσθαι καὶ μεταλλάξιν, εἰς σμῖν τῶν
ραιμότων, ἢ ξηραιμότων, ἢ θερμαιμότων,
ἢ ψυχρότων, **Σ**αύτως ἐκ τῶν οὐ χωρηθῆν
αὐτοῖς γινῆσιν τὰ τὴν πρὸς τοῦ, **Τ**ὼν μερῶν δὲ
μέρων σώματων ἐκ τῶν οὐκ ἰσμερῶν πᾶσι
σῶσις δὲ μερῶν, οὐδεὶς δὲ τῶν ἐν μερῶν μερ-
οῦτος. οὐδὲ τὴν ὡς μεροῖς ἐπέχοντος χεῖρ ἢ
στάζιν. **Χ**αλκὸν οὐδὲ παρὰ μέροντος πᾶσι τε
στοιχοι τριφομεροις τοῦ σώματος μερεσιν, ἢ σῶμα
μερῶν τοῖς αἰσιν δὲ μεροῖς, οὐδὲ σῶμα τελοῦτος
στὶν πρὸς τὸ ζῆν, οὐ χύματος, οὐ φλέγματος,
οὐ χολῆς, οὐ πνεύματος. **οὐδὲ τῶν ἐν δὲ**
ποτέ τὰ τριφομερῶν σώματα δὲ κηθῆσιν καὶ
ρτε, σῶμα δὲ κηθῆσιν τῶν τριφομερῶν

συνδεῖται καὶ φθορὰ, τῆς ἐξωρὲς τρέφεται ^{αε}
 ἐπιβόη μέχρι σόρκος φθαίει τὴν ἐκ τῆς
 τοιαύτης τροφῆς μεταβολὴν ὑποβοηθῶν τὴν
 οὐδυνὸς ἀναγκητικὴ ἐξαιτὴν μεωρὶ μεταβολῆς
 θείου ἐκ τῆς τοιαύτης τροφῆς οὐδὲν προσπελά-
 σασθαι ἐπεὶ οὐκ ἔστι δυνάμει σώματι, *πάλιν* ὡς
 μέρος εἰς τὴν ἐκείνου τελευτῶν συμπληρωσὶν. τὰ
 μὲν πάντα τὴν προσλαμβανόμενον οὐκ ἀποδύ-
 το πεφυλάττειν ἢ προσέμνηται. μὴ τε τὴν ἐρω-
 θείου ταύτην μόριμον εἶναι καὶ πᾶσαι μέναι ἢ προ-
 σετίθεται. *πολλὰ* καὶ τὴν ἐπιθάτεραν δε-
 χασθαι μεταβολὴν. *ποτέ* μὲν, πόνοις καὶ φρο-
 νήσεσι διαφορουμενὴν, ἄλλοτε δὲ, λύπαις καὶ
 μαύτοις ἢ πόνοις σιωπηκομενὴν. *καὶ* ταῖς δὲ
 καὶ οὕτως ἐπεὶ ψυχῆς οὐκ ἔστιν ἡμερᾶς δις
 κρᾶσις μὲν οὐ μετὰ βδελύμενων οὐκ ἔστι καὶ
 αὐτὴ μελὴ τῶν δυνάμεων συντῶν μὲν αἰσπερὲς τὴν
 τροφὴν δεχομένων. *τοιοῦτοι* ^{ων}
 ἐπὶ τῆς σόρκος πᾶσι μὲν τῶν, πολὺ γὰρ τὴν
 ἄρρητις δὲ ταῦτα πάχυνσθαι, τὴν δὲ ἀνοικεῖ
 τρεφομένην οὐκ ἔστι, μὲν εἰς οὐκ ἔστιν προ-
 οὔσθαι καὶ πᾶσαι μενόμεναι βῶν προσέμνηται.
 εἰ τὰ πάλιν ἀποφύουσθαι οὐκ ἔστι τὴν
 ^{ων}
 Σ μειομένην, ἐπὶ αὐτῶν ἔμπροσθεν ῥηθῆναι
 αἰτιῶν. ἐπὶ πλείοσι, *οὐ* γὰρ δὲ πᾶσαι μέναι
 τοῖς μερῶν. ἀλλὰ οὐκ ἔστιν ἢ ἔστιν ἢ ἀλλὰ πᾶσαι
 φύκει τὴν ὑπό τῆς φύσεως ὅσον ἡμένην καὶ
 τοῖς προσπεφυκῆσθαι, οἷς τὴν κατὰ φύσιν
 σιωπὴν πᾶσι ζῶν καὶ τοῖς ἐν τῇ ζωῇ πόρῳ.
 ἀλλ οὐτε γὰρ καὶ θὼ δὲ κρίνομεν τῶν ^{ων}
 ὅσον τῶν μὲν.

τε καὶ τῶν συγχωρησίων παρὰ δὲ χεῖρ τῶν ὑποκει-
 πεύμασιν μέσων, ἄλλ' ἔστι δὲ κινῶν αἰδωμένων ὅ-
 πρὸς αὐτῶν λεγόμενον. **Σ**τὸν οὖν κραθίην ποτὶ τὰ
 τῶν ἀνθρώπων σώματα τοῖς τῆς αὐτῆς οὐσί φύσει,
 καὶ δὲ τῶν αἰσθησίων ποτὶ κλαπῶσι τὴν αἰσθησίων. δὲ
 ἐπεὶ τὸν μεταχρῆται τοιοῦτου σώματος, καὶ δὲ
 αὐτόθεν ὑπὲρ δέσας ἢ μαρτίας ὁμοειδοῦς τῆς με-
 θῶσι σώματος, εἴτε μὴ λελήθασι μῆμας ἀνθρώποι-
 δέσταιρες ὁρπεθῆρες. ἢ μὴ κτήν ἔχοντες φύσιν δὲ
 ἀνθρώπων καὶ θηρίων, οἷοις πράττειν εἰσθασίον οἱ
 τολμηρότεροι τῶν ποιητῶν. **καὶ τῶν χεῖρ**
ποτὶ τῶν κινῶν πρὸς τροφὴν ἀποκλη-
 ρῶντων σωμάτων, μόνη δὲ τὴν εἰς γῆν τὰ φηρὲς πῶ-
 τι μὴ τῆς φύσεως μεμορσμένων ὅπου γε μὴ δ' ἄλλο
 τῶν ζώων τοῖς ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἶδος ἔστροφὴν ἀπο-
 κληρώσειν ὁποῖόν τις, καὶ ἐν ἄλλοις τῶν τῶν τερο-
 γων τῶν τροφῆν γίνονται κατὰ φύσιν. **Εἰ μὲν οὖν**
ἄνθρωποι δὲ κινῶν σῶναι, ἀνθρώπων ἀνθρώποις
 εἰς βρώσιν ἀποκληρώσεις, οὐδὲν κωλύσει τὰς
 ἀλλήλοφασίας εἶναι κατὰ φύσιν, ὥς περ ἄλλο τι
 τῶν τῆς φύσεως συγκεχωρημένων, καὶ τοῖς γε τὰ τοιαῦ-
 λέσιν τολμῶντας τοῖς τῶν φίλτων, ἐν τῷ φθῶ-
 σώμασιν ὡς οἱ κειότεροι, ἢ καὶ τοῖς εὐρου ἑλτοῖς
 φῖσι τοῖς αὐτοῖς ἐστὶ δὲ. **Εἰ δὲ τοῦτο μὲν**
οὐδὲ πῶμα αἰετ, ὅτι σῶναι ἀνθρώπων δὲ
 ὁρῶνται μεταχρῆται ἑστὶ καὶ πᾶσι αἰσθησίων,
 ὅτι πᾶσι ἐκ θέσμου καὶ παρὰ φύσιν βρώσειας
 ἢ πράξεως ἐργαζέσθον. **Σ**τὸν παρὰ φύσιν δὲ καὶ
 ποτὶ χωρῆσειν εἰς τροφὴν τοῖς τῶν δεινῶν
 μερῶν καὶ χωρίοις. **Ο** δὲ μὴ χωρῶν εἰς τροφὴν

καὶ ἐν ὧν θείῃ τοῖς, ἃ μὴ δὲ γέφυρ πέφυκ, ^{εφ}
 δὲ τῶν ἀνθρώπων σώματα συγκαταβείη πότῳ
 τοῖς ὁμοίοις σώμασιν οἷς εἰς τὴν τροφὴν πᾶσαι
 φύσιν, ἃ πολλὰ καὶ διὰ τῆς τούτων ἰκτατος
 κατὰ τὴν ἀπὸ κροτάτην συμφορδῶν. ἃ ποχρῶντα
 Δε τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως καὶ σκιδνάμεναι πρὸς
 ἐκείνῃ πάλιν ἐξ ὧν τὴν προσηχέσασιν, ἐ-
 ροῦται μὲν τοῖς ἐφ' ὅσον δὲ ἐκαστοῦ χροῦ, ^{ορ}
 ἐκείθεν δὲ διακρίθεται πάλιν, σοφίαι καὶ δυνάμει
 τοῦ πασδὲν ζώου φύσιν οὖν ταῖς οἰκταῖς δυνάμεσιν
 ἐκρίναντος ἐρῶνται πρὸς φύσιν ἐκαστοῦ ἐκά-
 κῃ καὶ ὁμοίᾳ κατασπῆ, καὶ ἐπὶ τὴν κρίσιν ἢ τῶν
 ὅσῃ τυχόντων ζώων κατασπῆσθαι, καὶ τοῦ
 πᾶντος σώματος ἐκκοπήν προδιαλύθῃ τῶν ἄλλων
 μερῶν, ἐν ὧν τὰ δὲ πάλιν ἀλλήλοις τὴν αὐτὴν
 ἰσχυρὰν, πρὸς τὴν τοῦ αὐτοῦ σώματος δρῶν
 τε καὶ οὐχασιν, καὶ τὴν τοῦ νεκρωθέντος, ἢ καὶ
 πᾶν τὴν διαμνηθέντος ἀνδράσιν καὶ ζώων, ^{ορ}
 καὶ τὰς μερῶν ὅσῃ τὴν ἰσχυρὰν οὐκ εὐκαίρ.
 ὁμοιοῦν μὲν γὰρ εἰς τὴν ἐπὶ κρίσιν, τοῖς ἐπὶ
 μνηστῶν τοῖς πολλοῖς δὲ ὅντων τῶν εἰς τὴν προ-
 κειμένην ὀξέσασιν χρησιμότερον, πᾶσαι τοῦ μα-
 λήνῃ τοῖς καταφύγοντας ἐπὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων
 ἐργα καὶ τὰς τούτων δὲ κούργους ἀνθρώποις,
 οἱ τὰς οὖν τρεῖς βέρται τῶν χρόνων ἢ χρόνῳ πᾶσαι
 ὡς τὰ, ἢ καὶ ἄλλως διαφθαρέντα κερουργεῖν
 ἀδύνατοῖς, εἰ τὰ ὁμοίου τοῖς κεραμεῦσιν
 καὶ τέκτοσιν δὲ κρύψαι πειρωμένοις, ὅ, καὶ τὸν
 θῆ μὴ τὰ βουλὴ θῆναι, μὴ τε βουλὴν τὰ γεννα-
 θῆν δὲ καὶ θῆναι, ἢ καὶ διαλύθῃ ἀποστῆσαι σὺν,

καὶ τῶν
καὶ τῶν

Σὺν λογιζομένοις ὅτι διὰ τοῦτο τοῖς χειρὶς
ὄξυ βρίζουσι μέν, σὺν ἐξισώτες τῶν πᾶν
Δι' ἐκκόπων τὰς δὴ αἰεὶς, μὲλλον δὲ καὶ τῶν
ταύταις χρωμένον τὰς οὐσίας, καὶ τὰ τεχνικὰ
τοῖς φύσικοις. *περί μὲν τοῦτο αὐτοῦ*

8 καὶ ἐπιτίμητον. κλίθιον γὰρ ὡς δὴ κῆλως,
τοῖς δὲ πᾶσι καὶ ματαίοις δὲ τί λείπει.
μακρὰ τε μὲν, ἐμδοξότερον καὶ πᾶν τὸν δὴ κῆλως
εἶναι. Ὁ, φέισαι τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδίκων
πᾶν θῶ δὴ αὐτὸν. *9* δι' αὐτῶν τοῦτο ὡς ἐν
Δόξῳ, καὶ διὰ πᾶν τῶν μικρῶν πρὸς θεῶν. *10* ἐν
τασμένῳ δὲ κῆλως ὁ λόγος δὴ αὐτὸν, ὡς δὴ κῆλως
ὡς οὐ καὶ δὴ αὐτὸν. *11* καὶ μὲν οὐ δὴ αὐτὸν.

12 δι' αὐτὸν κῆλως, ὡς ἀδίκον αὐτῶν εἶναι ἀφού-
λητον, ὡς ἀνάλειον. *καὶ πᾶν* *13* ἀδίκον
ὡς περὶ αὐτὸν θεωρεῖται τὸν ἀνάλειον, ὡς
περὶ ἄλλου τίνα πᾶν αὐτὸν, *14* ὡς τὸ μὲν ὄξυ
ἀδίκῃται τῶν δόξῳ, καὶ τοῖς ἐν τοῖς οὐσίῳ δὴ κῆλως
μουμένῳ, πρὸς δὴ κῆλως. *15* περὶ αὐτὸν καὶ φύσιν
ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀδίκῃται ἐν δὴ κῆλως,
οὐ γὰρ ἐμὲν δὴ κῆλως τὰς πρὸς τὸ εἶναι, οὐ
βλαβος, οὐ χυβρίς ἢ τῶν ἀνθρώπων ἀνθρώπων.
16 μὲν οὐδὲ τῶν ἀλόγων ἢ φύσιν, οὐδὲ τῶν ἀνθρώπων.
17 δι' αὐτὸν καὶ τὴν ἀνθρώπων.

18 δι' αὐτὸν καὶ τὴν ἀνθρώπων. *19* καὶ τὴν ἀνθρώπων.
καὶ τοῖς διαπᾶν τοῖς. *20* καὶ τὴν ἀνθρώπων.
τῶν ἀνθρώπων σωμάτων ἀνθρώπων. *21* γὰρ
ἐπὶ τὸν καὶ τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰς
τούτων χρεῖαις οὐ τῶν ἐμὲν, ἐπὶ τὸν καὶ τὴν
Σὺν δὲ αὐτῶν τοῖς, οὐδὲν ἀδίκῃται, πολὺ

μᾶλλον ἀφ' ἁρτῶν καὶ ἀνερδὲς ὠγερομέρων
 καὶ μή κ' ἐτι δεομένων τῆς τούτου χρείας, ἐλευθε-
 ρωθῆναι δὲ πάσης δουλείας οὐκ ἀδίκῃ ἢ σφαι.
 Διὸ δ' εἰ φωνῆς μετ' ἑστῆς ἡ τὴν ἀσάφειαν τὸν
 δημιουργὸν ὡς πρὸς αὐτὸ δίκαιον ἐλαττοῦ μερ-
 τῶν ἀνθρώπων, ὅτι μή τῆς αὐτῆς τούτοις μετ' ἑ-
 χης ἀσάφειας. *ὡς γὰρ ἡ φύσις οὐκ ἴση, τῶν*
 οὐδὲ τὸ τέλος ἴσον ὁ δίκαιος ὅσι μετρίῃ, *χωρὶς*
 δὲ τούτων, πρὸς οὐδὲ τοῦ δικαίου μὴ ἀκρίστis,
 οὐδὲ μέμψis ἀδικίας. *ὅμηρος* οὐδὲ κείρο φησὶ
 δῖω αὐτὸν ὡς περὶ αὐτὸν θεωρεῖται τις ἀδικία γὰρ
 ἀριστῆς μορὴ ἀνθρώπου. *ἔτι μὲν γὰρ οὐκ*
 ἐν ψυχῇ καὶ σώματι. *ὅτε* δὲ εἰς ψυχὴν οὐτό
 εἰς σῶμα δέχεται τὴν ἀδικίαν. *ὅτε* δὲ τὴν
 ψυχὴν ἀδικεῖν ἀφ' ἧς τις σωφροσύνη, ὅτε
 ληστέται ταύτη σὺν ἐκβάλλουσιν καὶ τὴν πρὸς αὐ-
 τῶν. *Εἰ δὲ μὴ* σὺν φθαρτῶ καὶ πρὸς αὐτῶ κατοι-
 κούσῃ σώματι μὴ δὲ ἡδίκηται, πολὺ μᾶλλον
 ἀφ' ἁρτῶ καὶ ἀπὸ θεῶν ζώσας οὐκ ἀδικηθήσεται.
 ἄλλ' οὐδὲ τὸ σῶμα ἀδικεῖ ταῖσι. *ὅτε* δὲ μὴ φθαρ-
 τῶν σῶμα, οὐδ' ἀφ' ἁρτῶν ἀδικηθήσεται.
ὅμηρος οὐδὲ κείρο φαίνεται δὲ, ὡς ἀνάλξιον ἔργον
 πῶς θύ, ὅδ' αὖτε ἀνάλξιον σῶμα καὶ σῶμα
 γαίῃ. *Εἰ δὲ* τοιοῦτον οὐκ ἀνάλξιον, τοῦτε
 ὅφθαρτῶν ποιῆσαι σῶμα καὶ πρὸς αὐτῶ, πο-
 λὺ μᾶλλον ὅκρεῖτόν οὐκ ἀνάλξιον, ὅπερ ἐστὶν
 ἀφ' ἁρτῶ καὶ ἀπὸ θεῶν. *ὅτε* δὲ δῖω αὐτῶ κατὰ
 φύσιν πρώτων καὶ τῶν τούτοις ἐπομμένων
 δέδικται τῶν ἐξ ἡμετέρων ἑκάστον, εὐδὴλ
 ὅτι καὶ δῖω αὐτὸν καὶ βουλήν τοι καὶ ἀξίον τοῦ

δημιουργήσαντος ἔργον. ἡ τῶν διαλυθέντων σω-
μάτων δράσας. *Διὰ τὸν αὐτὸν εὐδείχθη ψεύδος*
*Ἰ*τούτοις ἀντικείμερον, καὶ τὸ τῶν ἀπίστων
πρόδρογον. *τίδ' ἔστιν περὶ τῆς ἐκαστοῦ τῶν*
πρὸς ἐκαστὸν ἀντικείμενης, καὶ τῆς πρὸς ἄλληλ
σώου φείας. εἰς δὲ καὶ σὺν ἀφιδυνείῃ, ὥς
ἔφ' ἔστι τὴν κεχωρισμένων. *ἔστι δὲ καὶ τὸ*
διωκτικὸν λέγειν βουλητὸν, καὶ τὸ τῶν βουλητῶν
πρόσθεν εἶναι διωκτὸν, κατὰ τὴν τοῦ βουλητῆρος
ἀξίαν. καὶ ὅτι μὲν ἕτερος ὁ περὶ τῆς ἀληθείας λό-
γος, ἕτερος δὲ ὁ περὶ τῆς ἀληθείας, εἰρητιμῶν ὡς
προλαμπον μετρίως, οἷς τε δι' ἐμὴν ἡμετέραν
καὶ πότε καὶ πρὸς τίνας ἔχει τὸ χρήσιμον. καὶ
λύει δὲ ἴσως οὐδὲν, τῆς τε κοινῆς ἀσφαλείας ἐρεῖ,
καὶ τῆς τῶν εἰρημίων πρὸς τὸ λοιπὸν μέγα σὺν ἀφεί-
δι τῶν τούτων καὶ τῶν τούτοις προσκομῶν
τῶν ἀντικείμενων τῆν ἀρχήν. *προσέτι δὲ ὡς*
μὲν, ἵπρωτεύειν καὶ ταφύσιμ. τῶ δὲ, τὸ δορυ-
φορεῖν τὸν πρῶτον, ὁ δὲ ποιεῖν τε καὶ προδρεῖν γὰρ
πρὸς ὅσον ἐμὸν καὶ πρὸς ἄνθρωπον. *ὁ μὲν γὰρ*
περὶ τῆς ἀληθείας λόγος ἀντικείμενος ὡς πρὸς ἀ-
φείδιαν καὶ σωτηρίαν, πρῶτος αὖτε καὶ τῆ φύσεως
καὶ τῆ τάξεως καὶ τῆς χρείας. τῆ φύσεως, ὥς
τῆ τῶν πραγμάτων γενέσεως πρὸς ἡμᾶς.
τῆ τάξεως, ὥς ἐν τούτοις καὶ ἅμα τούτοις
ἑσθλῶν ὡς γίνεται μετὰ τῆς. *τῆς φύ-*
σεως. ὥς τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς σωτηρίας τοῖς
γινώσκουσιν ἡμῶν πρὸς ἄνθρωπον.
Ὁ δὲ περὶ τῆς ἀληθείας φύσεως καὶ διωάνει
κατωδὲ ἕτερος. ἔλαττον γὰρ τὸ ψεύδος ἔχει χῆμ

τοῦτῃ δὲ λήθειν κρατύνειν· καὶ ταῦτα δυνάμεις
 κατὰ τὰς τῶν ψευδοδοξωμάτων ἐχει τὴν ἰσχύον·
 ψευδοδοξία δὲ ὅξ' ἐπίσπορας ἐπιφύη καὶ πόρρ
 φθορᾶς· ἀλλὰ δὴ καὶ τούτων οὕτως ἐχόντων, πρῶ-
 τὰ πηται πολλάκις, καὶ γίρεται ποτε χρεωδέστερος,
 ὡς δὲ αἰρών καὶ προκαθαίρων τὴν ἐμοχλοῦσιν τὴν
 ἀπίθειαν· καὶ τοῖς δὲ τῷ προσίουσιν τὴν ἀμφίβολίαν
 ἐν ψευδοδοξίᾳ· **Σ** πρὸς ἐμὲ κλέτερος ἀναφέρει
 τέλος· **ἄ**ς γὰρ τὴν εὐσεβείαν ἐχει τὴν ἀναφορὰν ὅτι
 τὸ ψεύδος ἐλέγχων, καὶ τὴν δὲ λήθειν κρατύνων·
 ὅμηρ καὶ καθάπαξ ἐν εἰσὶν· **ἄ**λλοι μὲν, ἀναμα
 ὡς εἴφηρ πᾶσι τοῖς πείσειουσιν· καὶ τοῖς τῆς ἀληθείας
Σ τῆς εἰδίας οἰας φροντίζουσιν·· **ο**δὲ ἴσιν, ὅτι
 καὶ τοῖς καὶ πρὸς τῆς ἐμὲ τῇ χρεωδίστῃ·
Σ ταῦτα μὲν κεν κεφαλαιώδως προσειρήσθω πρὸς
 τὸ μνηστῆρ' ἡδὲ λεχθέντων·· **ἴ**τιον δὲ
 δῶν τὸ προειμένον, καὶ διὰ κτεον ἀναθ'· **πε**ρί
 τῆς ἀφαιρέσεως λόγον·· **ἄ**πο τῆς αἰτίας
 αὐτῆς καθ' ἡν καὶ τὴν ὁ πρῶτος γέγονεν ἀνθρώπος,
 οἷτε μετ' ἐκείνον εἰ καὶ μὴ κατὰ τὸν ὁμοιον γέγονας
 τρόπον·· **ἄ**πο τῆς κοινῆς πᾶσι τῶν ἀνθρώπων
 ὡς ἀνθρώπων φύσεως·· **ἴ**τιον δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ
 ποιήσαντος δῶν τούτοις κρίσεως, καθ' ὅσον, ἕκαστος
 ἐξῆκε χρόνον, καὶ καθ' οἷς ἐποχὴ τεύσας τὸν ὁμοιον, ἢ
 οὐκ ἄν τις ἀμφισβητήσειεν εἶναι δίκαιον··
ἴτιον δὲ ὁ μὲν ἀπὸ τῆς αἰτίας λόγον·· **ἄ**λλ' ἐπὶ σκο-
 πῶμεν πρότερον ἄπλοος καὶ μὴ τῆς γέγονεν ἀφ' ὅς,
 ἢ τίς ὁ ἐρεκεν·· **εἰ**δετῆρος ἐρεκεν, πρότερον
 δῶν τούτο γέγονος αὐτὸ τὸ ζῆν καὶ διαμέρειν καθ'
 ἡν ἐγέρετο φύσιν, ἢ διὰ χρεῖαν τῆρος··

Εἰδὲ κατὰ χρεῖαν, ἵστοι τὴν αὐτοῦ τοῦ

ποινοῦτος, ἢ ἄλλου τῆρος τῶν αὐτῶν προ-

σκηκόντων καὶ τρέινομος φρομτίδος ἢ ζῆσο μέρων.

Οὐδὲ καὶ κοῖρο τερομ σκοπῶντες εὐρίσκομεν,
ὅτι πᾶς εὐφροῦν καὶ λογικὴ κρίσει πρὸς τὸ
ποιεῖν τί κίρου μερος, οὐδὲν ὧν κατὰ πρόθεσιν
ἐργεῖται, ποιεῖ μάτην. Ἀλλήτοι τῆς εἰδίας ἐρεκεν
χρήσεως, ἢ διαὶ χρεῖαν ἄλλου τῆρος ὧν πεφρο-

τίκεν, ἢ διαὶ αὐτὸ τὸ γίρομερον οὐκ ἔστιν ἐφύ-

σική καὶ σορὴ πρὸς τὴν αὐτοῦ γίρεσιν κίρου μῆ-

γέρνεται τὸ προκείμερον. . . ὁ ψθωπός

ποιεῖ μὲν οὖν διαὶ τὴν εἰδίαν χρεῖαν.

ποιεῖ δὲ βουσί καὶ κτήναις ἢ τοῖς αἰχμαῖς ζώοις

ὧν ἐστὶν ἐμδὴς, τὴν ἐκαστοῦ τούτων ὁρμὴν ζῆσο

σιέται. οὐκ εἰδίας ἐρεκεν χρήσεως κατὰ τὸ φά-

γομερον. Ἀλλὰ κατὰ μὲν τὸ τέλος διαὶ αὐτῶν

κατὰ δὲ τὸ προσεχὲς διαὶ τὴν τούτων ὧν πεφρο-

τίκεν ἐπιμέλειαν. . . ποιεῖται δὲ καὶ τὰς

ἰδίας χρεῖας ἰδίαν, οὐτε δὲ ἕτερόν τι τῶν αὐτῶν

προσκηκόντων. Ἀλλ' ἐπὶ τῷ εἰράτε καὶ διαμείνῃ

καὶ θόσῳ οἱ σὺν τοῖς ἑαυτοῦ γερνομένοις τῇ

τῶν παιδῶν καὶ τῶν ἐγγόνων διαδοχῇ, τὴν ἐαυτῶν

τελευτὴν προαμύθου μερος, καὶ ταύτην τὸ βρνητὸν

ἀπὸ βασιλῆος ζεῖν οἰόμενος. . . ἀλλὰ ταῦτα μὲν

ἑαυτοῦ γούτων. Οὐ μὲντοι βῆ, ὅτι δὲ μὲν

ἐποίησε τὸν ψθωπὸν, ἐστὶν ἄρσο φός. ὅ

Δὲν δὲ σοφίας ἐργον μάλιστα. οὐτε διαὶ χρεῖαν

ἰδίαν, πᾶν τὸς ἐν ἐξῆς εἰρά προσδεῖς. πῶς δὲ μὲν

δεομένῳ προαμύθῳ, οὐδὲν τῶν ἑαυτοῦ

γερομένων σὺν τελέσει δὲ εἰς χρεῖαν ἰδίαν.
 Ἄλλου δὲ διά τινος τῶν παύτου γερομένων ἔργα
 ποιοῖ καὶ τὸν ἄνθρωπον. **Δ**εῖν δὲ τῶν λόγων
 καὶ κρίσει χρόνων, οὔτε τῶν μεγάλων οὔτε τῶν
 κατὰ δεξιῶν γεγονέναι ἢ γίγεται πρὸς ἑτέρον
 χρεῖαν, ἀλλὰ διὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν τῶν γερομένων
 ζωῆς καὶ διαμονῆς. **οὐδὲ γὰρ ὁ λόγος**
ἔστιν ὅτι τὴν δὲ χρεῖαν τῆς τῶν ἀνθρώπων γεννέ-
 στας αἰτίας. **τῶν μεγάλων** ἀφ' αὐτῶν ἀνθρώπων
 οὐκ ἔστιν· καὶ μηδὲ μίας μηδὲ μάστιγος πᾶσι ἀνθρώπων
 σὺν τελέσει πρὸς τὸ εἰρηάζομενων. **τινὲς δὲ**
λόγων δὲ χρόνων κατὰ φύσιν. καὶ τὰς πρὸς ὁ-
 πότερ ἐκαστον χρεῖας ἀνθρώποις δὲ πο-
 τίηται, ἀλλ' οὐ τῶν τούτοις χρῆσθαι πε-
 φύκοντων. **ὅτι** ἐμὲ δὲ οὐτε ἡ οὔτε ἑστὶ τὸ δρῶν
 καὶ ἡ γενομένη παρὰ τὴν εἰς χρῆσιν τοῖς ἐλάττωσιν,
 ἢ τὸ λογικὸν παρὰ τὸν λόγον, οὐσι πρὸς
 τὸ ἀρχεῖν ἀρετῆς τῶνδε τοῖς. **ὅ**κοις ἐμὲ τε ἀφαι-
 τῶς καὶ μὴ τὴν γεγονέναι ἄνθρωπος, οὐδὲ γὰρ
 τῶν παύτου γερομένων μάλιστα κατὰ τὴν τοῦ
 ποιήσαντος γνῶσιν, **ἢ** ἡ τε χρεῖα ἐρεκεῖν αὐ-
 τοῦ ποιήσαντος, ἢ ἄλλου τῆς πρὸς τῶν παύτου
 γερομένων ποιημάτων. **ὅ**τι κατὰ
 μὲν τὸν πρῶτον καὶ κοινότερον λόγον, δι' ἑ-
 αὐτὸν καὶ τὴν ἐπιπάσκει τῆς οὐκ ἐκείνου γίγεται θεω-
 ρουμένην ἡ ἀδοκίμη καὶ σοφία ἐποιοῦντος
 τὸν ἄνθρωπον, **κατὰ δὲ τὸν** προσεχέστερον
 τοῖς γερομένοις λόγον, διὰ τῆς αὐτῶν τῶν
 γερομένων ζωῆς οὐκ ἐπὶ μικρὸν ὅσον χρόνον,
ἐπὶ δὲ τῶν τελευτῶν σὺν ἐρμούμενων. **ἐ**ρπετοῖς
 γὰρ

Στιγνῶς καὶ ἡκτοῖς, καὶ κοινότερον ἐπιτε-
 ῖναι τοῖς ἐχθροῖς, τὴν τοιαύτην ζωὴν ἀπέμειβετο.
 οἱ δὲ αὐτὸν ἐρεῖ αὐτοῖς ἄλλα μεταφορῶς ἰσχυρῶς ποιεῖν,
 οὐκ ὅτι σὺν ἐπιφερομένοις, καὶ λογικῆς κρίσεως με-
 μοιραμένοις, τὴν εἰσαεὶ διάμορπην ἀπεκλήρωσεν
 ὁ ποιητής. ἱμαγιώσκοντες γὰρ ἑαυτῶν ποιητὴν
 καὶ τὴν τούτου δυνάμειν καὶ σοφίαν, νόμιμον σὺν ἐ-
 πόμεροι καὶ δίκῃ, γούτοις σὺν διαωρίῳ ὁσὶν ἀπὸ
 οἱς τὴν προλαβούσαν ἐκράτουν ζωὴν, καὶ περὶ
 φθαρτῶς καὶ κίμωνος ὄντες σώμασιν. ὁ πόσις
 ἔρ' ἀλλοῦτος χρεὶν γέγορε, παυσαμένην ἐκείνων
 ὥς ἐκεῖν γέγορε, παύσεται ἐκόντως καὶ αὐτὰ τὰ
 γερόμενα τοῦ εἶναι, καὶ οὐκ ἔστιν αἰετοὶ μάλιστα, ὡς
 ἄνθρωποι μάλιστα ὑπὸ θύγερομένοις τοῦ ματαίου χώ-
 ρου ἔχοντες. ταῦτα μὲν διὰ αὐτὸ τὸ εἶναι καὶ ζῆν
 καὶ θῶς πέφυκε γερόμενα, ὡς αὐτῆς τῆς αἰτίας
 τῇ φύσει σὺν ἐλκυσμένη, καὶ κατὰ τὸ μόνον τὸ εἶναι
 θεωρουμένης, ὅθεν μάλιστα οὐδέποτε δόξει τὴν ὁ-
 εἶναι πᾶν τελεῶς ἀφ' ἑνὸς οὐδ' αἰτίας. ταῦτα δὲ
 ἐν τῷ εἶναι πᾶν τε θεωρουμένης, δὲ σὺν ζῆναι
 πᾶν τῶς καὶ το γερόμενον ζῶν. ἐρεγγύωντε καὶ
 πᾶσιν ὅτι πέφυκεν ἐκ αὐτοῦ τούτου ἐξ ὧν γέγονε
 τὰ πρὸς αὐτοῦ σὺν ἐπιφερομένοις. καὶ τὰς με-
 τὰ τὴν αἰτίαν καὶ διὰ μερούσης ὁμοῦς ἐν τῇ
 γέγονε φύσει καὶ διὰ πορούσης ἀπὸ φύκε. πέφυκε
 δὲ τῆς τοῦ σώματος ἐξ ὧν ἡ δυνάμεις, καὶ τὸ τῶν
 πρὸς αὐτὸ τοῖς προσήκουσιν κινήσειν καὶ μετρεῖν
 κινήσειν καὶ μετρεῖν. τοῦ δὲ σώματος κίμων
 μέντοι κατὰ φύσιν πρὸς ἀπέφυκε, καὶ τὰς ἀποκλιν-
 ῶν θείσας αὐτῷ δυνάμειν μεταβολὰς. καὶ ἐξ ὧν

τῶν ἄλλων τοῦ κατὰ τὰς ἡλικίας, ἢ κατὰ ἡλικίαν, ἢ μέγεθος, τὴν ἀνάστασιν. **Εἰς** τὴν ἀνάστασιν
 βολῆς καὶ πᾶν τὸ ὕψαιον ἀνάστασις. ἢ τε τῶν κατὰ
 ἐκείνου τοῦ χρόνου περίοδῳ ἢ τὴν πρὸς τὸ κρείττον
 μετὰ βολῆν. **ὅτι** τὸ ἐκείνου τε βαρρηνκότεσόν ἐστι
 ἢ τοῖς ἡδὴ γενομένοις, καὶ τὴν ἐκείνου ἐπίσκοπον
 τὴν φύσιν, τὴν τε μετὰ τὴν δόξαν καὶ φθορὰς ζωὴν γέρ-
 τομεν ὥστε πᾶν τὸ πρὸς τὴν βίω προσήκουσιν, καὶ τὴν ἐν
 αὐτῇ φθορὰς διαμορφήν ἐλπίζομεν βεβαίως. **ἢ** ἢ
 οὐ πᾶν αὐτῷ ἀνθρώπῳ ἀναπλάττομεν μὲν αὐτὴν, φέυδουσιν
 ἐαυτοὺς βουκολοῦντες ἐλπίσιν. **ἢ** πλάττει αὐτὸς
 πεπτεῖσθαι καὶ ἐκ τῆς φύσεως τοῦ δὴ μίσιον ὄντος ἡμῶν
 γυνώμην, καὶ θῆναι ἐπὶ οἴκῳ ἀνθρώπου ἐκ φύσεως ἀ-
 βαράτου καὶ σώματος. **ἢ** οὕτως οὐγκατεσκεύαζεν
 αὐτὸν καὶ μόρον ἐμφύτον, ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ φύλακ
 τοῦ πᾶν αὐτοῦ δεδομένου, ἐμφροῦν ἢ τε βίω καὶ ζωῇ
 λογικῇ προσκομῶν. **ἢ** εἰδοῦτες ὡς οὐκ ἀνθρώ-
 οῦτον κατεσκεύασεν ζωὴν, καὶ πᾶσι τοῖς πρὸς δόξαν
 μορὴν ἐκοσμήσεν, εἰ μὴ δὴ αὐτὸν ἐβούλετο
 γέροντα. **Εἰ** τοῖς αὐτοῦ τοῦδε πᾶν τὸς δὴ μίσιον ὄντος
 ἀποδίδωμι ἀνθρώπου ὅσῳ τῷ ζωῇ ἐμφροῦς μετὰ
 χεῖρ. καὶ γέροντα θεωροῦν τῆς τε μετὰ χροπρεπεί-
 ας αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐπὶ πᾶσι σοφίας, τῇ τούτων σὺν
 διαμέρειν αἰθερίας. κατὰ τὴν ἐκείνου γυνώμην
 καὶ θῆναι εἰληχε φύσιν, **ἢ** μὲν τῆς γενέσεως
 αἰτίας, πῶς οὐταὶ τὴν ἐκείνου αἰδῶ μορφήν. **ἢ** δὲ
 διαμορφήν τὴν ἀνάστασιν. ἢ χωρὶς οὐκ ἀνδραμει-
 ρεῖν ἀνθρώπος. **Εἰ** τὸν εἰρηλατῶν
 αὐτὸν ὡς τῇ τῆς γενέσεως αἰτίας καὶ τῇ γυνώμην
 τοῦ ποιῆσθαι δὲ κρύπται ὡς ἡ ἀνάστασις.

τοιαύτης δὲ αἰτίας οὐσας, καθὴν εἰς τὸνδε
τὸν κόσμον πδρῆνται ἄνθρωπος, ἀκόλουθον δὲ
εἶναι τὸν τοῦτο κατὰ φύσιν καὶ θεῖον ἐπὶ τὴν
διασκεψαθαι λόγον: **επιταγὴ δὲ κατὰ τὴν**
ἑξέτασιν, τῇ μὲν αἰτίᾳ τῆς γενέσεως ἐν τῶν πρ-
μηνίων τῶν ἀνθρώπων φύσιν. **τῇ δὲ φύσει** τῶν
προμέρων, ἐν τοῦ ποιητοῦτος ὅτι τοῦτο δὲ καὶ
κρίσις. **τοῦτο δὲ περὶ**, ὅτι τοῦ βίου τέλος.
ἑξέτασις μέρων δὲ καὶ μὴ τῶν προτεταγμένων,
ὅτι σκοπεῖται ἐξ ἧς τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσιν.
ἐν αὐτῶν τῆς ἀληθείας δογματικῶν. **ἐν** τῶν οὐ-
πασσῶν εἰς ἑξέτασιν προαλλομένων ἢ ἀποδείξ-
την ἀπλάνη τοῖς μετέωροις ὅτι φέρουσιν ἀπίστην.
ἐν τῶν οὐκ ἐξωθεν ποτενέχει τὴν ἀρχὴν. **ἐν** δὲ
ἐν τῶν τῶν δοκούντων ἐν δεδομένων. **ἀλλὰ** τῆς
κοιρῆς καὶ φύσιν ἐκείνης ἐκείνης: **ἐν** τῆς πρὸς τὰ πρῶ-
των διευτέρων ἀκόλουθίας. **ἐν** γὰρ περὶ τῶν πρῶ-
των δογμάτων, καὶ εἰ μὴ καὶ ἐπομένως τῆς τῆς
φύσιν ἀνακρίσεως ἐκείνης. **ἐν** περὶ τῶν
κατὰ φύσιν ἐπομένων τοῖς πρώτοις καὶ τῆς φύ-
σιν ἀκόλουθίας, καὶ εἰ τῆς ὁμοιότητος ταύτης
δεικνύοντας τί τοῖς πρώτοις ἐν τοῖς προτεταγμένοις
ἀκόλουθον κατὰ τὴν φύσιν, ὅτι τὸ μὴ τῆς ἀληθείας.
ἐν τῆς κατὰ τὴν ἀσφαλείας ἀμελῆς, μὴ τετὰ τὴν φύ-
τεταγμένοι καὶ διωρισμένοι οὐχ εἶναι, **ἐν** τὸν φύσιν
εἰρμόν διὰ τὸν ὅτι θεοῖμα χρεῖται δίκαιον περὶ
τῶν προκειμένων ἰσχυροτάτας καὶ κρίνειν ἐμφρο-
νέστερας. **εἴτε** γὰρ ταῦτα τῶν ἀνθρώπων πρῶτον μετὰ
ἀφασίας. **εἴτε** μὴ, **πρῶτον** μὲν ὅτι σκοπεῖται
καθὼς τῶν πρὸς τὴν τοῦ δεῖξις οὐκ ἐκείνων

τὴν δὲ ψαμίμ. **Σ** ποίαν ἐκαστον εἴληκε χάριν.
Σ τί μὲν τούτων πρῶτον. **Π** δὲ δεύτερον. **Δ**
 ὅτι τοῖσι λείπονται. **Τ** αὐτὰ δὲ διαταξαμέν-
 ῃ πρῶτη μεντάζει τὴν αἰτίαν τῆς τῶν ἀνθρώπων
 γενέσεως, τοῦτέστι τὴν τοῦ δὲ κτλ. οὐρ γένεσιν τῶν
 καὶ τὴν ἐποίησεν ἀνθρώπων. **Τ** αὐτὰ δὲ πρὸς
 φύσιν ὅτι οὐκ ἔστι τὴν τῶν γενομένων ἀνθρώπων
 φύσιν. **Ο** ὅπως τὴν παλαιὰν δευτέρου οὐδὲν. **Δ** ἰὰ δὲ
 τὸ μὴ δύνασθαι κατὰ ταῦτα ἀμφοτέρων γενέσθαι
 τὴν κρίσιν. καὶ ὅτι μὴ ἔστι οὐκ ἔστι πρὸς αὐτοὺς ἀλλήλ-
 ῃ πρὸς τὸ προκείμενον τὴν ἰσχυρὰν πρὸς αὐτοὺς
 μίμ. **Δ** ἰὰ δὲ τούτων ὡς πρῶτον. καὶ τὴν ἐκ δὲ κτλ.
 οὐρ γένεσιν ἐκ τῶν ἀρχῶν ἐκ δὲ τῶν οὐκ ἔστι τῆς
 ἀφασίας, οὐδὲν ἔστι πρὸς αὐτοὺς τῆς προνοίας
 λόγῳ ἐστὶ λαμβάνειν τὴν περὶ ταύτης πίστιν. **Λ** ἔστι
Δ ἰὰ τῆς ἐκαστῶν ἀνθρώπων οὐκ ἔστι τῆς
 κατὰ δὲ καὶ ἀν κρίσιν τῆς ἐκαστῆς. **Κ** αὐτοῦ
 κατὰ τὸν ἀνθρώπου βίον τέλει. **Π** αὐτὰ δὲ
 ἰὰ τὸν τῆς ἀφασίας λόγον. **Δ** ἰὰ λαμβάνειν
 τὸ τρίτον ὅπως τὴν πᾶσαν ἐκ τῆς αἰτίας, ὅ-
 μιν οὐκ ἔστι τὴν αἰτίαν γενέσθαι. **Δ** ἰὰ τὴν κρίσιν.
Ρ οῦτο δὲ περὶ φύσιν οὐκ ἔστι τῆς φύσεως, ἐκ τοῦ
 πάντας μὲν ἔστι γένεσθαι τοῖς ἀποθνήσκουσιν ἀνθρώποις,
 μὴ πάντας δὲ κρίνεσθαι τοῖς ἀφασίας. **Δ** ἰὰ τὴν
 κατὰ τὴν κρίσιν δίκαν τῆς ἀφασίας ἢ αἰτίαν.
 ἔστι δὲ τῶν τοῖς μὴ δὲ κτλ. οὐκ ἔστι τῆς ἐκαστῆς
 ὅσοντας μὴ δὲ ἔστι γένεσθαι, τοῖς πᾶσι καὶ δὲ
Σ τοῖς κατὰ τὴν πρῶτην ἡλικίαν τελευτῶντας.
 ὅτι αὐτοὶ δὲ καὶ οὐκ ἔστι, ὡς οὐδὲ τὴν κρίσιν
 ἐκαστῶν ἔστι κατὰ πρῶτον λόγον.

ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ δὴμιουργήσαντος γνώμην, καὶ
τὴν τῶν δὴμιουργηθέντων φύσιν. **ἡ** κοῦσιν δὲ
καὶ μόνης τῆς ἐπὶ τῇ γενέσει τῶν ἀνθρώπων θεωρη-
μένης αἰτίας δεῖξαι τὴν ἀνάστασιν κατὰ φύσιν καὶ
ἀκοχουθίαν ἐπομένην τοῖς διαλυθεῖσι σώμασι,
δικαιοσύνης πρὸς μὴ δὲ ματαιοποιῆσαι τῶν προστε-
θέντων, ἀκοχούθως δὲ τοῖς εἰρημέροις καὶ τὰς ἐξ
ἐκαστοῦ τῶν ἐπομένων διαφορὰς, **ἡ** πο δεῖξαι τοῖς
ἐξ αὐτῶν σώματι διὴν μὴ δυνάμενοις. **ἡ** πρὸς
τῶν ἄλλων τὴν τῶν γενομένων ἀνθρώπων φύσιν
ὅτι τὴν αὐτὴν φύσιν ἔρροισιν, καὶ τὴν ἴσην πτόρε-
χουσιν περὶ τῆς ἀμαρτωσεως πίσι. **ἡ** **ἡ** πρὸς
κοινοῦς ἢ τῶν ἀνθρώπων φύσιν ἐκ ψυχῆς ἀβασίαν,
ἡ τοῦ κατὰ τὴν γενέσιν αὐτῆς σώματος ἔμμετος
σώματος ἔχον τὴν οὐσίαν, καὶ μήτε τῇ φύσει τῆς
ψυχῆς καὶ ἐξ αὐτῆς, μήτε τῇ φύσει τοῦ σώματος
χωρὶς ἀπεκλήρωσε θὲ τὴν τοιαύτην γενέσιν ἢ τὴν ζῶ-
καὶ τὸν σὺμπαντα βίον, **ἡ** ἀλλὰ τοῖς ἐκ τούτων γενο-
μένοις ἀνθρώποις, ἡ ἐξ ὧν γεννῶνται καὶ ζῶσι
διαβιώσαντες, εἰς ἐμὴν κατὰ φύσιν καὶ κοινὸν
τέλος, **ἡ** **ἡ** πρὸς τὸν σκοπὸν ὅτι ἀμφοτέρω
ζῶον, τοῦ καὶ πάσχω τοῦ ὁποῦν πάθῃ ψυχῆς, καὶ
ὁποῦν τοῦ σώματος ἐμμετῶς τε καὶ πρὸς τὸν σκοπόν,
ἡ ὁποῦν τῆς αἰσθητικῆς ἢ τῆς λογικῆς δεῖται κρί-
σεως, πρὸς ἐμὴν τέλος ἀναφέρεισθαι πάντα τὰ
ἐκ τούτου εἶρμόν. **ἡ** ἡ ἀπάντα καὶ διαπάντων ἡ
τρέχει πρὸς μίαν ἀρμονίαν καὶ τὴν αὐτὴν σὺμπαν-
θειαν, ἀνθρώπου γενέσις, ἀνθρώπου φύσις, ἀνδ-
ζωὴ, ἀνθρώπου πράξις καὶ πάθος καὶ βίος, καὶ
τὸ τῇ φύσει προσήκον τέλος. **ἡ** **ἡ** **ἡ**

καὶ ἐστὶν ὁμοίαι τοῦ ζώου παρ' οἷς καὶ σὺ μ-
 αὐθραῖς, καὶ τῶν ἐκ ψυχῆς φύσεως, καὶ τῶν διὰ
 τοῦ σώματος ὁσπτελουμένων ἐν εἰρα δὲ καὶ τὸ
 ὁσπτελουμένων τούτοις τέλος. **Ε**ν δὲ τῷ
 αὐτῷ ἀνθρώπῳ, τοῦ αὐτοῦ ζώου κατὰ τὴν ἑαυτοῦ
 οὐρανίου φύσιν, ὅτι πρὸς τὸ τέλος τοῦ ζώου.
 αὐτὸς δὲ ζῶν ἐστὶ καθαρός, τῶν αὐτῶν φύσεων
 παρ' αὐτῶν ἐξ ὧν ὡς μερῶν τὸ ζῶον. **Κ**αὶ αὐτὸς δὲ καὶ
 τῇ διὰ τοῦ σώματος ἐκείνου φύσιν, τῶν διὰ τοῦ σώματος
 παρ' αὐτῶν ἐκείνων πρὸς τὴν τοῦ ζώου οὐρανίου.
Καὶ τῶν αὐτῶν ἀνθρώπων οὐρανίου, ὅτι ἀφ' ἑκείνου
 ὁσπτελουμένων δὲ καὶ τῶν μερῶν τῶν μερῶν σωμάτων
 ἀφ' αὐτοῦ. **Κ**αὶ τῶν μερῶν, οὐτὸν ἐκείνου καὶ
 αὐτὰ μέρη κατὰ φύσιν ἀλλήλοις, οὐτὸν οὐρανίου
 τῶν αὐτῶν ἀνθρώπων καὶ φύσιν. **Ε**ν δὲ καὶ τοῖς καὶ
 λόγος δὲ δοτὰς τοῖς ἀνθρώποις, οὐκ οὐσὶ ὡς μορφήν.
 ἀλλὰ καὶ τῆς τοῦ δόμτος ἀφ' αὐτοῦ καὶ σοφίας
 καὶ δικαιοσύνης, ἀφ' ἑκείνου διὰ μερῶν ὡς μερῶν
 ἐκείνου καὶ δοτὰς κρίσιν, καὶ αὐτὴν διὰ μερῶν τῶν
 ὁσπτελουμένων δὲ καὶ κρίσιν. **Κ**αὶ τῶν δὲ διὰ μερῶν
 ἀφ' αὐτοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης αὐτῶν. καὶ τῆς ἐκείνου
 ἐκείνου διὰ μερῶν οὐρανίου. **Ο** δὲ καὶ τοῖς καὶ
 λόγος δικαιοσύνης ἐκείνου ἀνθρώπος, οὐ ψυχὴ καὶ θεῶν.
 ἀνθρώπος δὲ καὶ τὸν ὅτι ἀφ' αὐτοῦ οὐτὸν διὰ μερῶν
 εἰς αὐτὸν. **Κ**αὶ τῶν δὲ ἀφ' αὐτοῦ διὰ μερῶν καὶ ἀφ' αὐτοῦ
 ἀφ' αὐτοῦ. **Κ**αὶ τῶν δὲ ἀφ' αὐτοῦ καὶ ἀφ' αὐτοῦ, ὅτι καὶ
 ἐκείνου ἀνθρώπων ὡς ἀνθρώπων διὰ μερῶν φύσιν.
Καὶ τῶν δὲ ἀνθρώπων φύσιν καὶ δικαιοσύνης,
 καὶ τῆς μερῶν ψυχῆς οὐρανίου καὶ τῆς τοῦ σώματος ἐκείνου
 εἰς αὐτὸν καὶ τῶν τούτου παρ' αὐτοῦ. **Κ**αὶ τῶν δὲ τούτου

πεπέδνηται πρὸς τὸ τυχεῖν ὥρ ὁρέγεται,
ταῖς τῆς ψυχῆς ἡρίαις ὑποτικόν καὶ χαλκίρατον
μερον. **¶** αἵματος δὲ ὀρόις. ματαῖα δὲ φρόνησις
καὶ δίκαιος ὕψος πρὸς ἀνθρώποις, ἡ καὶ πάσης δρετῆς
ἀσκήσις. καὶ νόμων θέσις καὶ διατάξις. καὶ σὺν ὅλῳ
ἡ πείρ πρὸς τὴν περὶ ἀνθρώπων καὶ διαφθόρων
καλὸν. **¶** καὶ αὐτὴ τῶν ἀνθρώπων ἡγεμεσίς τε
καὶ φύσις. **¶** εἰ δὲ πρὸς τὸν καὶ πρὸς τὰς ὁδοὺς ἀπὸ
λήλαται τῶν ἑργῶν τοῦ βίου, καὶ τῶν ὑποκειμένων
Διδομένων δωρεῶν τὸ ματαίον. **¶** οὐδὲ πρὸς τὸν
ὅτι αἱ ψυχῆς ἀτελευτήτως οὖν διαίωρ ἰζειν τὴν
τοῦ σώματος διαμορφήν κατὰ τὴν οἰκίαν φύσιν.
¶ ἐστὶ δὲ αὐτῶν ἡ μὲν εἰς τὴν βαρύναν καὶ φθορὰν
διασκοπτομένην ζῶν ὁμοῦ καὶ μερὶς διαμορφήν,
λόγιζόμενοι ὡς οὐχ εἰς τοῦ προσήματος ὁλόγου,
ὅτι αὐτῆς διαμορφῆς τὸ μέτρον. **¶** οὐδὲ τῶν
διαμερόντων εὐροίτις δὲ ἐξ ἰσότητος οὐδὲ τὴν δια-
μορφήν. **¶** οὐδὲ πρὸς τὴν καὶ φθορὰν ἀφθάρτων καὶ
ἀφάρτων ἰσοιτίας δὲ τούτου, τῶν μὲν δὲ τὰς οὐσίας
τῶν κρείττονων οὖν ἐξ ἰσότητος αἰσθηταῖς καὶ ὑποβασίμ
διαφερούσαις, **¶** τῶν δὲ τῶν ἀνθρώπων τὴν οὐ-
καὶ ἡ κρείττη τὴν ἀμετάβλητον ὁμοῦ καὶ τὴν ἀντιθέ-
την δὲ τῶν μὲν ἐξ ἀρχῆς γενομένων ἀφάρτων
διαμερόντων, μὲν τὴν γὰρ τοῦ ποιήσαντος
ἀτελευτήτως. **¶** οὐδὲ ἀνθρώπων, κατὰ μὲν τὴν
ψυχὴν ἀπογερίσας ἐχόντων τὴν μετὰ βλητον
διαμορφήν. **¶** κατὰ δὲ τὸ σῶμα προσλαμβάνον
ἐκ μεταβολῆς τὴν ἀφθαρσίαν, ὅπερ ὅτις ἀφασίας,
λόγος βούλῃ. πρὸς ἡν ἀποβλέποντες, τὴν τε
διαίτησιν, τοῦ σώματος ὡς ἐπομένην τὴν μετένδει

Σφθορὰς ζῶντες περιμέρομεν, καὶ μετὰ ταῦτα
 τὴν μετὰ φθορὰς ἐλπίζομεν διαμορῆν. **ὅ**τι
 τῇ τῶν ἀλόγων τε μετῇ σὺν ὁμοῖω τῇ τῇ μετῇ
 τε μετῇ, οὐτε τῇ τῶν ἀθανάτων διαμορῇ τῇ
 τῶν ἀνθρώπων διαμορῇ. **ἰ**ρα μὴ λάθωμεν
 ταύτην σὺν ἐξισούτεσ καὶ τῇ τῶν ἀνθρώπων
 φύσιν καὶ ζῆν, οἷς μὴ προσήκει. **οὐ**τοὶ γὰρ
 οὐκ οὐκ **δ**ις χεραίρειν ἄξιον. εἴ τις δὲ ψῶν
 μὴ χίαν θεωρεῖται περὶ τῇ τῶν ἀνθρώπων διαμορῇ.
ὅτι ἐπιδὲ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ τῶν τοῦ σώ-
 ματος μερῶν καὶ μορίων διαλύσις τῇ σὺν ἐχ-
 διακόπτεται. **ἀ**λλὰ τοῦτα ποχίρωσκειν χρὴ
 τὴν ἀφάσιν. **δ**εῖ δὲ ὅτι τῇ κατὰ σῶμα
 ἀφασί τῇ διακόπτεται δοκούσιν, αἱ κατὰ τὸν
 ἕωρον φύσιν καὶ ἡμέραν προαιρέσεις
 τῶν αἰσθησῶν καὶ τῶν φυσικῶν δυνάμεων,
 ἰσομέτροις χρόνου διαστήμασιν ἕωρον τῶν
 τῶν ἀνθρώπων, καὶ χρόνον τῇ ἀπὸ χίμδης
 βίωσιν τῶν. **τ**ὴν αὐτὴν πᾶσαι τοῦ μεθ' αὐτὴν
 χίμδης πᾶσιν αἰτίαν οἰμαίτινες ἀδελφοὺς
 θανάτου τὸν ἕωρον ὁμοῖον. **ὅ**χι εἰς
 τῶν αὐτῶν προγόνων ἢ πατέρων φύσιν γε-
 γενεῶντες, **ἀ**λλὰ τῶν ὁμοίων πατέρων τοῖς
 θαρσοῖσι καὶ τοῖς ἕωρον σὺν ἡμέρων. ἔμε-
 κά τε τῇ ἐρεμίας, καὶ τοῦ μετὰ δὲ πᾶσι
 μεθ' αὐτῶν πᾶσιν τῶν ἡμέρων. **ἄ**λλοι
 δὲ μὴ δὲ τοῦ εἶναι καὶ τῇ ἰδίᾳ ζωῇ. **ἰ**ρα
 οὐκ οὐκ **οὐ**κ οὐκ ἀνθρώπων ζῆν ὁμοῖον
 ἀφασί ἀπὸ γενέσεως μέχρι διαλύσεως.
 Σ διακοπόμεναι οἷς προσήκει, ὅτι πᾶσι

τοῦ μεθ' αὐτὴν αὐτὴν λέγειν ζῶν, δὲ τὴν ἐπε-
κειν δὲ τῆς διαλύσεως ζῶν ἢ τίς ἐαυτὴν οἶνε σάγει
τὴν δὲ δ' αὖτις ἀπογίνομαι οὐκ ἔμ' οὐ φείλομεν, καὶ ὅτι
πρὸς δ' αὖτις πηταί τῶ χωρὶς μὲν τῆς ψυχῆς ἀπὸ
τοῦ σώματος. . . αὐτὴν τῶν δ' ἀνθρώπων ἢ φύ-
σιν ὁρῶν καὶ κατὰ γινώσκον τοῦ ποιήσαντος οὐκ ἐ-
κληρωμένον ἔχοντα τὴν ἀνωμαλίαν, ἀνωμαλὸν
ἔχει τὴν ζῶν καὶ τὴν διάμορπν. . . οὐτὲ μὲν ὅτι
οὐτὲ δὲ, θαυμάσιον διακοπτομένον. καὶ ταῖς καθ'
ἐκαστὴν ἡλικίαν μεταμολῶν, οὐκ ἐμφαινομένων
ἐν αὐτῷ τοῖς πρώτοις τῶν ὁρῶν ὅτι γινόμεν^{ων}.
ἢ τίς αὖ ἐπίστευσι μὴ τὴν πύραν διδόντα μένος,
ἐν ὁμοιομερείᾳ καὶ διαπλαστικῶν ἀσπίδα τοῦ
στηλίου κούτων ἀποκείσθαι δυνάμεων, ἢ τῶν τῶν
ὁρῶν ὁρῶν καὶ τῶν γινόμενων οὐκ ὁρῶν διαφῶν,
ὁρῶν φημι καὶ μεύων καὶ χόρῶν. ἢ δὲ
μυελῶν καὶ σπλάγχνων καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ σώμα-
τος μερῶν. . . οὐτὲρ ἐν ὁρῶν ἐπὶ τοῖς ἀσπίδα
τοῦ τῶν ὁρῶν ἢ δι' οὐδὲν, . . . οὐτὲ μὲν τοῖς ἐν πύ-
ρᾳ μετὰ τὴν τελείωσιν ὁρῶν γινόμενων.
ἢ τὴν τῶν τελείων ἡλικίαν τὰ τῶν πρὸς ἡλικίαν
τοῖς τούτοις τὰ τῶν πεπρακτότων. ἢ δὲ καὶ
τῶν ἐν ἡμέρᾳ τῶν μερῶν, οὐδ' ὅλως. τί μὲν δὲ
ἀμύδρως ἐμφαινομένων τὴν φύσιν καὶ ἀκολουθίαν,
στὰς τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὅτι γινόμενα
μεταμολῶν, ὁμοῖον ὅσοι μὴ τὴν φλῶπτον
ἐπὶ κακίας ἢ ῥαθυμίας περὶ τὴν τοῦ τῶν κρίσιν,
ὅτι δὲ πρὶν μὲν γένεσθαι τὴν τῶν ἀσπίδα τῶν
καταμολῶν. . . διὰ τῶν θείων δὲ τοῦ τῶν κατὰ θεῖον
μέρος καὶ μόριον, καὶ προελθόντων εἰς φῶς

ὦν κῦνθεν τῶν, ὅτι γίνεται μετ' ἡ κατὰ τὴν
 πρώτῃν ἡλικίαν αὐξήσεις, ἵτε κατ' αὐξήσεϊν
 τεμείωσις, πλειωθέντων δέ, ἔφεσις τῶν φύ-
 σικῶν δυνάμεων μέχρι γήρως, ἵτα πεπονη-
 κότες τῶν σωμάτων, ἡ δὲ αἰμῶσις, ὡς περὶ τὴν
 αὐτὴν οὔτε τοῦ σπέρματος ἀνεγραμμένην
 ἔχοιτο τὴν τῶν ἀνθρώπων ζωὴν ἢ μορφὴν. ἵ-
 τε τῆς ζωῆς τὴν εἰς τὰς πρώτας ἀρχὰς αἰμῶν,
 ὅτῳ φύσικῶς γενομένων εἰρμός πορεύει τὴν
 αἰσῆν, τοῖς οὐκ ἐξ αὐτῶν τῶν φαινομένων ἔχου-
 σι τῆς φύσεως, ὅλῳ μὲν ὁ λόγος ἐκ τῆς φύσεως
 ἀκολουθίας ἀνιχνεύων τὴν ἀληθείαν, πῆξου τ-
 τὴν ἀπάσασιν, ἀσφαλές τερος ὦν καὶ κρείττω ἢ
 πείρας πρὸς πῆξασιν ἀληθείας. τῶν πρώτων
 ἵ μὲν εἰς ἐξέτασιν προτεθέντων λόγων, καὶ τ-
 ἀπάσασιν πῆξουμένων. ὅτι πᾶν τε μεν εἰσὶν ὁ-
 μογενεῖς ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀρχῆς, ἀρχῆς
 αὐταῖς ἵ τῶν πρώτων ἀνθρώπων ἐκδημιούρ-
 γίας γενεαίς, ἀλλοί μὲν, ἐξ αὐτῆς κρατύνονται
 τῆς πρώτης ἀρχῆς ἐξ ἧς περὶ φύσιν, οἱ δὲ πᾶρε-
 τῶν μερῶν τῆς φύσεως καὶ τῶν βίω τῶν ἀνθρώπων,
 ἐκ τῆς τοῦ θύπερ ἡ μᾶς προνοίας λαμβάνουσιν τὴν
 πῆξιν. ἵ μεν γὰρ αἰτία καθ' ἣν καὶ δὲ ἡ γέγονα
 ἀνθρωποποισίῳ ἐυγεμένη τῇ φύσει τῶν ἀνῶν,
 ἐκδημιουργίας ἔχει τὴν ἰσχύν. ὁ δὲ τῆς δίκαιο-
 σιῶς λόγος καθ' ὃν κρίνεται τοῖς εὖ ἢ κακῶς βεβίω-
 κότες ἀνθρώποις, ἐκ τοῦ τούτων τέλους, φύονται
 μεν γὰρ ἐκείθεν, ἡρτηται δὲ μᾶλλον τῆς προνοί-
 ας εὐγεμένης δὲ ἡ μὲν τῶν πρώτων ὡς οἰόμετε, καὶ ἡ
 ἀνίχοι καὶ δὲ αὐτῶν ἀέρον δειξά τὸ προκείμενον.

Χρῶν δὲ διατηροῦμεν ἑκάστων
ἀνθρώπων κατὰ Δικαίαν κρίσιν τιμῆς ἢ δίκης,
τοῦ κατὰ τὸν ἀνθρώπου βίον τέλος. •
αὐτῶν δὲ τούτων προτάζει τὸν κατὰ φύσιν
ἡγούμενον. • **Καὶ** πρῶτον γε διασκε-
ψασθαι τὸν περὶ τῆς κρίσεως λόγον, τοιοῦτον
μορῶν ὥστε πῶς τας φροντίδας τῆς προσκοῦσης
τοῖς προκειμένοις ἀρχῆς καὶ τάξεως, ὅτι δεῖ
τοῖς ποιητῇ τὸν θῆτον τοῦδε τοῦ πᾶντος πᾶσαι δε-
ξαμένοις, τῇ τούτου σοφίᾳ καὶ δικαιοσύνη τῇ
τῶν γενομένων ἀπ᾽ αὐτῶν ἀγαθὴν βίαν φυλά-
σσει καὶ πρόνοια, ἥτις ταῖς ἰδέαις ἀρχαῖς πᾶσαι
ἰθέροις. • ταῦτα δὲ περὶ τούτων φρονούν-
των ἡγεῖσθαι μὴ τε τῶν κατὰ γῆν, μὴ τε
τῶν κατὰ οὐρανόν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πεντον. μὴ δ' ἀπρο-
ρόητον, ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι ἀφανὲς ὁμοίως καὶ φαινό-
μενον μὴ κρύπτει καὶ μείζον, Δίκης οὐδ' ἐγνώσκει
τῇ τούτου ποιήσαντος ὁσὶ μέλει. • **οἷτε** γὰρ
πᾶσι πῶς τὰς ἐπὶ αὐτοῦ ποιήσαντος ἐπιμελεῖται
Δίος δὲ ἑκάστην καὶ ὁπείφου καὶ πρὸς ὁπείφου
ἀχρη. • **Ἔ** γάρ οἱ μαφίλοτιμίᾳς, τὸ κατὰ γῆν
ἢ Δίαιρεῖν γῆν, ἢ τὸ πρὸς φορομένη κατὰ
φύσιν κατὰ λέγειν ἰθέρειν. **οἷτε** μὲν ἀνθρώπων
περὶ οὐρανὸν πρόκειται λέγειν, ὡς μὲν ἐνδεῆς
δεῖται τροφῆς. ὡς δὲ θνητὸς διαδοχῆς ὡς
Δελοϊκὸς Δίκης. **Εἰ** δὲ τῶν εἰρημίων
ἑκάστην ἀνθρώπου κατὰ φύσιν. **καὶ**
ταῦτα μὲν τροφῆς διὰ τὴν γῆν. • **Δ**εῖται
Δε διαδοχῆς διὰ τὴν γῆν οἰκιστῶν διαμορφήν.
Δεῖται δὲ Δίκης διὰ τὸ τῆς τροφῆς καὶ τῆς

Διαδοχῆς ἐννομον, ἀγαθὴ δὲ πού τις
 τροφῆς, καὶ τῆς Διαδοχῆς ἐπὶ τὸ σῶμα ἀμφοτέρ^{ον}
 φερομένης, ἐπὶ τούτῳ φέρεσθαι, καὶ τὴν δίκ^{ην}
 ἡ ψυχὴ σῶμα ἀμφοτέρου τοῦ ἐκ ψυχῆς καὶ σῶ-
 ματος ἄνθρωπον· καὶ τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον
 γινέσθαι πάντων τῶν πεπραγμένων ὑποδίκον.
 Τὴν περὶ τούτοις δεχέσθαι τιμὴν ἢ τιμωρίαν·
 Εἰδὲ κατὰ τοῦ σῶμα ἀμφοτέρου φέρει τὴν δίκ^{ην}
 τοῖς εἰργασμένοις δίκην ἢ Δικαίαι κρίσις, καὶ
 μήτε τὴν ψυχὴν μόρον δέικει μίσσασθαι τὰ ἐπὶ χεῖρ^α
 τῶν μετὰ τοῦ σώματος εἰργασμένων, ἀπὸς πᾶσι
 γὰρ αὐτὴ καθ' αὐτήν, τῶν περὶ τὰς σωματικὰς ἰ-
 δορὰς ἢ τροφὰς καὶ θεραπείας ἐγνομένων πλημ-
 μελημάτων· μήτε τὸ σῶμα μόρον, ἀκρίτο γάρ
 οὗτο καθ' αὐτομόμον καὶ δίκης· • οὐδὲ κατὰ τούτ^{ον}
 ἄνθρωπος τὴν ἐφ' ἑκάστῳ τῶν εἰργασμένων αὐ-
 τῷ δέχεται κρίσιν· • οὐδὲ οὐτε κατὰ τὴν δε-
 τὴν ζῶν κενύσκει συμφαινόμενος λόγος, οὐ γὰρ σὺ ζῶ-
 ῖς κατὰ ζῆλον ἐν τῷ προύτι βίῳ· διὰ τὸ πολλὰ
 μερᾶς θεοῖς καὶ πᾶσιν ἀνομίαις καὶ κακίαις
 τῆς δεινότητος, μέχρι τελευτῆς διαπείν καὶ
 ἀπειράτοις, καὶ τοῖς ἀντίοις τοῖς κατὰ πᾶσα
 ἄρετὴν ὅσοντασμένον τοῖς αὐτῶν βίον ὁσῶν δε-
 ζαμένοις, ἐν ὁδῶν αἰσθητῶν, ἐν ὁδοῖς κρείταις,
 ἐν οὐκοφάνταις, αἰκίαις τε καὶ πένουταις
 καὶ κοπῶν αἰσθητῶν, ὅτε δὲ μετὰ θάνατον· οὐδὲ
 γὰρ ἐστὶν ὅτι τὸ σῶμα ἀμφοτέρου· χωρίζομεν
 μετὰ τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος, σκεδαρῶν
 μέρους δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ σώματος, εἰς ἐκείνῳ πᾶσι
 ὅσον σῶμα φορέθην, καὶ μηδὲν ὅσον ζῶντος

τῆς προτέρας φύκῃς ἢ μορφῆς, ἢ πού γε τὴν μὲν ἡμῶν,
τῶν τε πραγμάτων. **Ὁ** δὲ κλονὸν πᾶν τὸ λειπόμερον,
ὅτι δὲ κατὰ τὸν ἀπόστολον, ἡ φθαρτὸν τοῦτο καὶ
διασκειδασθὲν ἐν δ' ὕστατα ἀφθαρσίαν· ἵνα ζωοποι-
θῇ τῶν ὀξυμασάσεως τῶν μεκρωθέντων, **Ὁ** πάλιν
ἐνωθέντων τῶν κειχωρισμένων, ἢ πᾶν τὴν διαλεχ-
μῶν, ἑκάστος κομῶσιν ταῖς δὲ καὶ αἰσῶν, διὰ τοῦ σώματος
ἐπράξεν, εἴτε ἀγαθὰ εἴτε κακά. **πρὸς μὲν οὖν**
τοῖς ομολογοῦσιν πρόνοισιν, καὶ τὰς αὐτὰς ἡμῶν
παρὰ δεξασμένοις ἀρχαίς, **ὅ** τῶν οὐκ αἰώνων ὑπο-
θέσεων οὐκ οἶδ' ὅπως ἐκτίπτοντας, **τοιοῦτοις**
χρήσται τὰς τῶν λόγων, καὶ πολλῶν πλείονος τούτων,
εἰς τεπραπύμειν βέλοι τὰς οὖν τόμους καὶ κατὰ τῆ-
δ' ὁρμητὴν ἐκκλίνοντα. **πρὸς δ' εἰς** τοὺς περὶ τῶν
πρώτων διαφερομένους, ἴσως δ' ἔχουσι καὶ ὡς
ἐτέρων ὑποθέσθαι πρὸς τοῦτον ἀρχὴν, οὖν δὲ αἰ-
πορῶντας αὐτοῖς περὶ ὧν ὁ ζῆλος οὐκ ἔστι, καὶ τοῖς αὐ-
τοῖς οὖν διασκειπτομένοις. **ὁρᾷ τε** πᾶν τὸ καθάπαξ
ἢ τῶν ἀνθρώπων πᾶν ὡς πᾶν ζωὴν, καὶ σὺ μὲν παρ
ὀβίος, ζῶντες δὲ τῆς βαθεῖας κατὰ κέχνηται τῆς γῆς,
ἀρτοὶα καὶ σίτη κρύπτων αὐτοῖς τε τοῖς ἀνθρώποις
καὶ τὰς τοῦτον πράξεις, ἢ πολὺ τοῦτον ἀσ-
φάλιστρον τοῦ ζῆλου ὅτι τοῖς αὐτοῦ ποιῆ-
μασὶν ἀφίσκηκεν ὅποιον ἴσας, πᾶν τῶν τῶν ὁπωσὶ
ὁμῶν ἢ ἐγνομένων ἔφορος. **ὁρᾷ τε** καὶ
βουρευμαίων κρῖνός. **Εἰς μὲν οὖν** μηδὲν
μηδ' αὖ μὲν τῶν ἀνθρώπων τε πραγμάτων γίνοιτο
κρῖσις, οὐδὲν ἔχουσι πλείον τῶν ἀλόγων ἄνθρωποι.
ὁρᾷ τε καὶ κείνων πράξουσιν ἀβλήωτερον,
ὅ τὰ πᾶν δουλαγωγῶντες, καὶ φροντίζοντες

ἐμπρίσας δὲ οἴκοις μετὰ τῶν ἐμοικοῦντων,
καὶ δὴ ὥσας χώραν, καὶ τούτοις σίμα φανῆας
δήμοις καὶ λαοῖς ἢ καὶ πᾶν ἔθνος, **πῶς δὲ**
ἐν τῷ φθαρτῷ σώματι πρὸς τὴν τούτοις σὺν-
μετρον ἀρκέσει δίκην, προλαμβάνοντος
τοῦ θανάτου τὸ κατὰ ζῆαν, καὶ μὴ δὲ πρὸς ἐν-
τῶν εἰργασμένων τῆς θνητῆς ἐξδρακούσης φύσεως.
ὅτι κατὰ τὴν πρὸ οὐσῶν ζωὴν κατὰ ζῆαν
δείκνυται κρίσις. ὅτε μετὰ θάνατον ἢ τοιγὰρ
πρὸς τῆς ἐς τὸ βίαιον τῆς ζωῆς ὁ θάνατος, σὺν
διαλυομένης τῷ σώματι τῆς ψυχῆς καὶ σὺν δια-
φθειρομένης ἢ μέρει μὲν καθ' αὐτήν ἄλλοις
ἢ ψυχῇ ἀσύνετατος ἀδιάφθορος, φθίρεται δὲ
ὅς διαλύεται τὸ σῶμα, οὐδὲ μὴ ἐτί σῶζον.
οὔτε μὴ μὲν τῶν εἰργασμένων, οὔτ' αἰσθησὶν
δοῦναι τὴν πᾶν κινήσασιν. σφαιρῶν μὲν γὰρ
πρὸς τῆς τῆς τῶν ἀνθρώπων ζωῆς, οὐδὲ μὴ
φανῆσται τῶν ἀνθρώπων ἔχοντων φοντίς.
ὅς τῶν κατὰ τὴν ἢ κακίαν βεβιωκότων ἢ κρίσις.
Ἐπειὸς κληθῆσεται δὲ πᾶν τὰ τῆς ἀρόμου
ζωῆς. καὶ τῶν ταύτην σὺν μετὰ τῶν ἀτόπων
ῥοσμήνους. **ὅ**ς τῆς ἀρόμιας ταύτης κε-
φάλαιον ἔσθ' ὅτις. **Ἐ**ὅς φθίροι τοι μὲν τὸ
σῶμα, καὶ χωροῖν πρὸς τοῦ ὕδατος τῶν μεμνη-
μένων, μενοῖ δὲ ἢ ψυχῇ καθ' αὐτήν ὡς ἀφθαρ-
τοῦ οὐδὲ τῶς ἐξείχοντος ἢ κατὰ τῆς κρίσις, μὴ προ-
σοῦσης δικαιοσύνης. **Ἐ**πὶ μὴ δὲ θελήσῃ
ἢ προλαμβάνειν ἢ καὶ πρὸς τὴν γένεσιν αὐτῶν
κρίσιν. ἢ μὴ πρὸς τὴν δικαιοσύνην. ὅς πρὸς τὴν
δὲ τὴν κρίσιν ῥοδίαιον, μὴ σωζομένου ῥο

Διὰ πρᾶξαι μέρου τῆς δίκαιου σῶσιν ἢ τῆς ἀνομίας.
 ὁ γὰρ διαπραξαίμενος ἕκαστος τῶν κατὰ τὸν
 βίον ἐφοῖς ἢ κρείσσις, ἄνθρωπος ἢ οὐ ψυχὴ
 καὶ θεὸς αὐτῇ. **Τ**ὸ δὲ σύμπαν ἐν τῇ, ὁ λόγος οὗτος
 δὲ αὐτοῦ δεῖνος φύλαξ τὸ δίκαιον. κατορθωμῶν
 τε γὰρ τῶν μερῶν, ἀδίκηθ' ὅσεται τὸ σῶμα
 σὰφ' ὡς, ἐκ τοῦ κοινοῦ ἡσυχίας μετ' τῆς ψυχῆς τῶν
 δὲ αὐτοῖς ἀποδιδόμενοι στῶν, ἐκ κοινοῦ ἡ-
 σαι δὲ τῆς ἐπὶ τοῖς κατορθοῦσι οἱ τίμης. καὶ
 συγγραμμῆς μετ' ἑαυτῶν πολλὰ κίς τῆς ψυχῆς
 δὲ αὐτῶν πρὸς μετὰ τῶν, διὰ τῆς τοῦ
 σώματος ἐνδοῦν τε καὶ χρείαν, ἐκ τῆς πειν-
 λείαυτο τὸ σῶμα τῆς ἐπὶ τοῖς κατορθοῦσι κοι-
 νωρίας, ὡς ἐρῶν τοῖς ἐν τῇ ζωῇ δὲ ἡμετέροις,
 αὐτῶς οὐκ ἀδίκον. **Σ**ὺν καὶ πλημμελῆ-
 ματῶν κρίνομεν, οὐ σὺ ζεταί τῆς ψυχῆς
 τὸ δίκαιον. Εἰ γὰρ ἡ τῆς δίκης, ὡς ἐρῶν
 ἐν ὁλοῦ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς τὰς οἰκεί-
 ὁρέξεις ἢ κίρῃσις ἐλκόντος ἐπὶ πλημμελῆσε,
 αὐτῶν τῶν μεν, κατὰ σῶμα παγὴν καὶ κλοπῇ,
 αὐτῶν δὲ, κατὰ τῆς βίαν ὡς ἐρῶν ὁλκήν.
 Ἄλλο τε δὲ κατὰ σῶμα ὁρῶν ἐν ἑαυτῷ τὸ
 μερὲς καὶ θεραπείας τῆς τοῦτου οὐσας ὡς.
Ὡς οὐκ ἀδίκον τῆς ψυχῆς κρίνεσθαι καὶ
 αὐτῇ, ὡς ἐρῶν οὐδὲν τῆς οὐκ ἔχει κατὰ
 τῆς αὐτῆς φύσιν, ὅς ἐρῶν, οὐκ ἔρῃς,
 ὁρῶν. οἶον, λαγρείας, ἢ βίαν, ἢ πλεο-
 μεζίας, ἢ ἀδίκας, καὶ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀδί-
 κημάτων. **Εἰ** γὰρ τὰ πρὸς αὐτῶν τοιούτων
 γίγνεται κακῶν, ἐκ τοῦ μὴ κατακρατεῖν

τοις ἀνθρώποις τῶν ἐροχλοῦντων πάλιν, ἐρο-
 χλοῦνται δὲ ὑπὸ τῆς τοῦ σώματος ἐρδίας καὶ χρεῖ,
 καὶ τῆς περὶ τοῦ σώματος καὶ θεραπείας. Τούτων
 γὰρ ἐρεκεν παλαιὰ κτησίς, καὶ πρὸ ταύτης ἡ χρεῖα,
Εἰς δὲ γὰρ καὶ οὐσα κατὰ τὸν βίον πράξεις,
 ἐροῖς καὶ περὶ αὐτῶν θεωρεῖται, **ὅτι** τῆς μελέτης
 καὶ τὸ μὴ τοιοῦτον, πούδ' ἐκαὶ οὐκ ἐροῖς πρὸς τὸ πάλιν
 ἰσοῦσαι, καὶ τὴν ψυχὴν ἔλκει πρὸς σὺ μὴ βίον
 σκοιροῦν τῶν ἐφ' αὐτῇ δαίται πράξεων, αὐτῇ
 κρῖναι μοῖρην. **Κ**αὶ τὰς μερὶς ὀρέξεις καὶ τὰς ἐ-
 δοῦς. **Εἰ** δὲ φόβοι καὶ χύπαι, ἐφ' ὧν πάλιν τὸ μὴ
 μέτρον ὑπὸ δόκον ἀπὸ τοῦ σώματος ἔχει τὴν
 κίρνησιν, **ταῦτα** δὲ ἐκ τούτων ἀμεινότηας καὶ τὰς
 τοῖς ἐμάρτημένοις τιμωρίας δαίται τὴν ψυχὴν φέρειν
 μοῖρην, τὴν μὴ τε δομένην τοιοῦτον τῆς, μὴ τε
 ὀρεγομένην, ἐπ' αὐτοῦ τῆς τοιοῦτον καὶ αὐτῇ,
ὅτι πᾶσι χρεῖται φύκεν ἄνθρωπος. **Ἀ**λλὰ καὶ
 μὴ μοῖρου τοῦ σώματος ἄνθρωπος οὐδὲ θῶ μενείναι
 τὰ πάλιν, λέγοντες ὀρθῶς, δὴ αὐτὸ μὴ δὲ μὴ αὐτῷ
 ἀμφοτέρωθεν τὴν τοιοῦτον ζωὴν, οὐδὲ πού γε καὶ
 τὴν ψυχὴν ταῦτα προσέκειν φένομεν, ὅτι τὰ
 καθαρώς τὴν ἰδίαν αὐτῆς δαίται σκοποῦμεν φύσιν.
Εἰ γὰρ παλαιὰ καὶ θάπαζ τρεφῆς ἐστὶν ἀμενδεῆς,
 οὐκ ἀνέχεται πᾶσι τούτων ὡς οὐδαμῶς δαίται
 πρὸς τοῖς. **ὅτι** ὁρμήσει σὺ πᾶσι τούτων.
 οἷς μὴ δόλως χρῆσθαι πέφυκεν. **Ἀ**λλ' οὐδ' αὖ λῦπαι
 θείη δαίται πορίαν χρημάτων καὶ κτημάτων. ὡς
 οὐδὲν αὐτῇ προσκορύντω. **Εἰ** δὲ καὶ φθορὰς ἐστὶ
 κρείττω, οὐδὲν φοβείται τοιοῦτον ὡς φθορὰ
 τῆς αὐτῆς. **ὅτι** γὰρ δὲ δοκεῖ, οὐλίμορ, οὐμόσορ,

οὐτὴν ῥωσὶν· οὐ λῶβῳ· οὐ πῦρ· οὐ σὶδῆρον· ἐπὶ
 μὴδὲ πᾶσιν ἐκ τούτων δύνανται τὶ βλαβερόν· ὅτι
 ἀλγερὸν, οὐχ ὑπομέμνων αὐτῆς ῥοπαλίδι·
 ὅτε σωμάτων, οὐτε σωματικῶν δυνάμεων·
Εἰδὼς τὰ πᾶσι ταῖς ψυχαῖς ἰδίαις ῥότους προ-
 σάπειν αὐτοπορ, τὸ τὰς ἐκ τούτων ἀμφοτέρων καὶ
 τὰς ἐπὶ ταύταις τιμωρίας ἐπὶ μόρας φέρειν τὰς
 ψυχὰς· ὑπερβαλλόντως ἀδίκον καὶ τῆς τοῦ θύ-
 κρῖσεως ἀνάλξιον· **πρὸς δὲ τοὺς** εἰρημέρους,
 πῶς οὐκ αὐτοπορ, τὴν μὲν ἀρετὴν καὶ τὴν κακίαν
 μὴδὲ βοηθῆσαι δύνανται, χωρὶς ἐπὶ τῆς ψυχῆς·
 ὅθεν ῥοπαλίδι ἀρετὰς εἶναι γινώσκοντες τὰς ἀρετὰς,
 ὥς περὶ αὐτῶν καὶ τῶν ταύταις ἀντικειμένων κακίαν·
 ὅτι ψυχῆς κεχωρισμένης τοῦ σώματος καὶ καθ' αὐτὴν
 οὐσας, **τὴν** δὲ ἐπὶ τούτοις τιμὴν ἢ τιμωρίαν ἐπὶ
 μόρας φέρεται τῆς ψυχῆς· **ὡς** δὲ πᾶσι καὶ βοη-
 στείειν αὐτῇ ψυχῆς μόρην ἀνδρείαν ἢ καρτερίαν, ὅτι
 ἐχούσας οὐ θαλάσσης φόβον, οὐ τραυματοῦ, οὐ πη-
 ρώσεως, οὐ ζήλιας, οὐ κακίας, οὐ τῶν ἐπὶ τού-
 τῳ ἀλγερμάτων· **ὡς** τῆς ἐκ τούτων κακοπαθείας· **πῶς**
 δὲ ἀνδρείαν καὶ σωφροσύνην, οὐδὲ μὴ εἰς ἐχούσας
 αὐτῇ ἀνδρείαν πρὸς τῶν ἐπὶ μὴ ζῆλον, ἢ τὰς ἄλλας ἐ-
 λδοῦν καὶ τέρψαι, ὅτι ἀλλοτρίως οὐτε σωθὲν οὐ
 χλοῦντος, οὐτε ζῶντος ἐρεθίζοντος· **ὡς** δὲ φρόνησιν
 ὅτι ὑποκειμένων αὐτῇ πρακτικῶν καὶ μὴ πρακτικῶν·
 ὅτι θάρσεως καὶ φευκτικῶν· μὴδὲ μὴδὲ μὴδὲ μὴδὲ μὴδὲ
 αὐτῇ κίρνησιν ῥοπαλίδι, ἢ φύσικης ὁρμῆς ἐπὶ
 τῶν πρακτικῶν· **πῶς** δὲ ὅλως ψυχῆς ἢ πρὸς ἄλλαν
 δίκαιοσιν ἢ πρὸς φύσιν, ἢ πρὸς ἄλλο τι τῶν ὁμογε-
 νῶν ἢ τῶν ἑτερογεμῶν, οὐτε πόθιν, οὐτε δῖον, ὅτι πῶς

ἄπορείμασι τὸ καταζῆα, ἢ κατὰ ἀνδραγί-
ισον. Ὁ κρινόμενος τῆς εἰς θῦτιμης. ὅς ὅλως
εχούσας ὁρμηὴν ἢ κίνησιν πρὸς χρῆσιν ἰδίω, ἢ
ἢ πρὸς αὐτοχρηστικότητα. *τῆς μερῆς*
χρηστικῆς τῶν κατὰ φύσιν καὶ τῆς αὐτοχρηστικῆς ἐπὶ
τῶν χρῆσται πεφύκωτων θεωρουμένης. Τῆς δὲ
ψυχῆς μὴ τε δεομένης τῆς, μὴ περὶ χρῆσται τίς
ἢ τῆς πεφύκας, καὶ διὰ τοῦτο μὴ δὲ τῆς λεγο-
μένης ἰδίου πράξεως τῶν μερῶν, ἐπὶ τῆς οὐσίας
εχούσης ψυχῆς εὐρεθῆναι δυνάμενης. αἱ μὲν
κακῆς ὁπδύτων περὶ αὐτοχρηστικῆς, ὅτις μερ-
θεσὶ ἀφ' ἑαυτῶν μοῖς ἐπὶ ὁπδύτων φέρειν. αὐ-
δὲ μοῖς ἢ περὶ αὐτοχρηστικῆς περὶ αὐτοχρηστικῆς τῆς δὲ
ὁπδύτων μοῖς ἀφ' ἑαυτῶν τῆς ψυχῆς. *εἰς ὁπδύτων*
μοῖς ὁπδύτων, ὁπδύτων ὁπδύτων καὶ τῆς
αὐτοχρηστικῆς τῆς δὲ τῆς, ὁπδύτων ὁπδύτων
ἀνθρώπος οὐ ψυχῆ καὶ ἑαυτῆς, ἀνθρώπος ὁπδύτων
καὶ τῆς ὁπδύτων ἢ μαρτυρῶν ὁπδύτων ὁπδύτων
οὐ ψυχῆ καὶ ἑαυτῆς. *εἰς ὁπδύτων* ὁπδύτων
αὐτοχρηστικῆς ἀπὸ τῆς τῶν ὁπδύτων αὐτοχρηστικῆς
κομῶν. ὁπδύτων. *μοῖς* χείρας, φόρου, κλοπῆς,
ἄρπαιγῆς, τῆς κατὰ τῶν γερμῶν ὁπδύτων αὐτο-
μῆς, πᾶσι τε κοινῶς τῆς ἐπὶ αὐτοχρηστικῆς καὶ
βλάβη τῶν πᾶσι γερμῶν ὁπδύτων ὁπδύτων.
εἰς ὁπδύτων τῶν πᾶσι γερμῶν ὁπδύτων καὶ τῶν
ψυχῆς μοῖς εὐδύμων, ὁπδύτων ὁπδύτων
αὐτοχρηστικῆς τῶν τοιούτων ὁπδύτων, ὁπδύτων
ψυχῆς γερμῶν τῶν τοῦ πρὸς ἢ τῶν μὴ πρὸς
οἰκείωται πρὸς ὁπδύτων, ἀλλὰ ὁπδύτων
ἀνθρώποι, *εἰς ὁπδύτων* ὁπδύτων ὁπδύτων

ἐπὶ τῶν ψυχῶν λεχθεὶν πότῳ ἡ μὲν θείῃ
δοῦντος, οὐκ οὐσης ἐραυταῖς τῆς κατὰ τὸ
ἄρσεν καὶ θήλυ διαφοράς, οὐδὲ πρὸς μίξιμ
τίμος ὅτι τῆς δειότητος, ἢ πρὸς ταύτην ὀρέξῃ.
ὀρέξεως δὲ τοιαύτης οὐκ οὐσης, οὐδὲ μίξιμ εἶναι
δαῖματόν. πρὸ τοῖς δὲ μίξις οὐκ ἐστὶν ὅλως, ὅ
δε ἐνθεςμος μίξις ὅτι πρὸς τὴν ὁρμήν. **ἐν** ὁρ
μῶν δὲ μίξεως οὐκ οὐσης, οὐδὲ τὴν πρὸς ὁρμήν
καὶ τὴν βωδὴλο τρῶσαι καὶ γίνομεν ὁρμήν.
ἢ μίξιμ εἶναι δαῖματόν. τοῦτο ὁρμήν μοιχεύει.
ἄλλου δὲ τὸ κλοπὴν ἀπαγορεύειν, ἢ τὴν τοῦ
παρρηγοῦ ὅτι θύμια, ψυχῆς προσφύει.
Δεῖ δὲ δόρταται τοῦτο, ὡς οἱ δὲ ὁμοιοῦν δὲ
φύσιν κὴν ἐν δὲ ἡ χρεῖαν, κλέπτειν εἰς ὧ
θασι καὶ ληστεύειν. οἷον, **χ**ρυσὸν ἢ ἀργύρ
ἢ ῥῶον. ἢ ἄλλο τι τῶν πρὸς τροφὴν ἢ σκέπ
ἢ χρῆσιν ὅτι τῆς δειῶν. ἀχρεῖον γὰρ ἀθανάτω
φύσει. πρὸς ὅτι ποσὸν τοῖς ἐν δὲ σὶν ὁρεκτὸν
ὡς χρῆσιμον. ἄλλαι τοῖς ὁροῦν ἐκαστοῦ
σκοπεῖν βουλομένοις, ἢ φιλοτιμότερον δια
γινώσκουσι πρὸς τοῖς δὲ ἀφαιρούμενοις, ὅτι
τὰ θνήσκον ὁ λόγος εἰς μῆκος. **ἢ** μὲν δὲ ἀρ
κοῦν τῶν ἀρτίως ἐρημέων, καὶ τῶν
συνφῶνως τοῖς τῆς ἀφάσας τῆς πρὸς
τοῖς αὐτοῖς ὅτι πρῶτον ἐν δὲ τῶν βίβλιν,
οὐκ ἐστὶν ἔχειν καιρὸν. **οὐ** γὰρ ὅτι μὲν πρὸ
λίπναι τῶν γιναι μόνον πεποιήμεθα
σκοπῶν. ἄλλαι τὸ κεφάλαιον δὲ τῶν διδασκα
λῶν σὺν ἐλθούσιν ἀχρεῖν περὶ τῆς ἀφάσας
φροσύνῃ, καὶ τῆς δὲ αἰμαίνων πρὸς τῶν

Ὡς μὲν τῆς αἰτίας ἐπὶ τοῦτο φερούσας ἀφορμὰς
 ἐκ τῶν μερῶν δὲ ποσὸς τῶν προτεθέντων
 ἔσονται πορδὲν εἴη καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τέλους διάσκε-
 ψασθαι λόγον· ἡ δὲ μὲν τοῖς εἰρημέροις ἐμφαινο-
 μερον· ἡ δὲ αὐτῆς δὲ μόνον ἐπὶ τῆς αἰτίας καὶ προα-
 δεόμερον· ὥς μὴ δοκεῖν τῶν μικρῶν εἰρημέρων
 ἐν μὲν ἀμνημονεύοντων κατὰ χιπτεῖν, καὶ πρὸς ἀβλῆ-
 τήν· ὑποθέσιν, ἐν τῇ δὲ ἀρχῇ δὲ αἰρέσιν· τοῦ-
 τωρ τὸ οὐκ ἐκείν καὶ τῶν ἐπὶ ταῖς ἀμνημονί-
 καλῶς δὲ ἔχει τοσοῦτον ὅσῳ σκεπασθαι μόνον.
 ὅτι δὲ καὶ τῶν ἐκ φύσεως σιμῶν ἡμερῶν, καὶ τῶν
 κατὰ τέχνην ἡμερῶν οἱ κείον ἐκαστοῦ τέλους ἡ
 τοῦτο ποῦ καὶ τῆς κοινῆς πᾶν τῶν ἐρμῶν ἐκ δὲ δι-
 σκουσὶς ἡμᾶς· καὶ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρεφόμε-
 ὄντων ἡμερῶν· *ἐν τῇ δὲ οὐ θεωροῦμεν ἕτερον*
τοῖς γεωροῦσιν· ὅσον δὲ τοῖς ἰατροῦσι μὲν ὑπο-
κείμενον τέκος· καὶ πάλιν ἄλλο μὲν τοῖς τῶν
ἐκ φύσεως ἡμερῶν· ἄλλο δὲ τῶν ἐπὶ αὐτῆς τρεφο-
μένων ζώων· καὶ κατὰ τὴν φύσιν ἐν ἡμερῶν γερω-
μένων· ὅθεν τούτῳ τὸν ἡμερῶν, καὶ δὲ
πᾶν τῶν τῶν φύσιν καὶ ἡ τέχνη καὶ δὲ αὐτῆς
τῶν ἐκ τοῦ ποῦ ἐργείας τὸ κατὰ φύσιν ἐπε-
τέκος, ἀνέκτι πᾶσα καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων τέκος
ὡς ἡ δὲ αὐτοῦ ἐκ φύσεως, ὅσον ἡ ἀθλητῆς τῶν
ἄλλων κοινότητος· ὅθεν μὴ δὲ θελήσῃ τῶν
ὑποθέσθαι τέκος, τῶν τελοῦν ἐκρίσεως ἀμοι-
ρῶν ποῦ, καὶ τῶν κατὰ τὸν ἐμφύτον νόμον καὶ
λόγον ἐργαζώτων, ἐμφύον ἡμερῶν καὶ δὲ ἐκ
χρῶμερῶν· ὅθεν τῶν ἀνθρώπων οἱ κείον τοῦτο δὲ
εἰς τέκος, μετεῖν δὲ ἀνθρώπων καὶ τοῖς πᾶν τελοῦ

ἀφαισθῆναι τοῦ σῶμα, ἀλλ' οὐδὲ τῶν τοῦ σώματος τρεφόν
 ἢ ἐν τῷ σώματι ἀπολαύσις καὶ τῆς θοῆς ἡδονῶν. ἢ
 προτίθειν ἀνάγκη τὸν κτηνὸν ὁδοβίον, ἀτελὴ δὲ ἴμ
 τῶν κατὰ τὴν. κτηνῶν γὰρ οἶμα καὶ βοσκήματα
 (1) κείον τοῦτο τέλος, οὐκ ἄνθρωπον ἀναπαύω
 ψυχὴ καὶ λογικὴ κρίσει χρωμένων. ὅ μιν οὐδὲ
 μακαριότης ψυχῆς κεχωρισμένης σώματος.
 οὐδὲ γὰρ τῆς βατερου τοῦ σώματος ζωῆς οὐδέ τις
 ἀνθρώπου σκοποῦμεν ζωὴν ἢ τέλος, ἀλλὰ τοῦ
 σώματος οὐδὲ ἀμφοῖν. Τοιοῦτος γὰρ πᾶς ὁ τὸν δε
 λαχὼν τὸν βίον ἀνθρώπου. καὶ ἀφ' ἧς τοῦτου
 ζωῆς εἰς αἰτέτιος οὐκ εἶναι. ὅτι τοῦ σώματος ἀμφοτέρω
 ὅτε τέλος, τοῦτο δὲ οὐτε ζωὴν τῶν αὐτῶν ἢ τίνα κατὰ τὸν
 τὸν βίον εὐρεθῆναι διώκον, διὰ τὰς πολλὰς
 ἡδονὰς θείσας αἰτίας. ὅτε μὲν σὺ χωρὶς μὴ τῆς
 χαρούσης τῆς ψυχῆς, τῶ μὲν δὲ σώματι τὸν
 τοιοῦτον ἀνθρώπον. διαλυθὲντος ἢ καὶ πᾶσι
 διασκεδαθὲντος τοῦ σώματος, καὶ ἡ ψυχὴ δια
 μένη καθεαυτῇ, ἀνάγκη πάσῃ κατὰ τὴν τῆς
 τοῦ σώματος ἀμφοτέρου καὶ τοῦ αὐτοῦ ζῆν οὐκ εἶναι,
 ὅτι τῶν ἀνθρώπων φανῆται τέλος. • τοῦτου δὲ
 ὁ ἀναγκαῖος ἐπομέου, δεῖ πᾶσι περὶ τῶν
 μεκροθερτῶν καὶ πᾶσι διαλυθὲντων σώματι
 ἀφαισθῆναι. καὶ τοῖς αὐτοῖς ἀνθρώποις οὐκ εἶναι πᾶσι
 ὅτι οὐδὲ τὸ μὲν τέλος οὐ χαίρει, οὐδὲ τῶν βω
 τύχῃ τῶν ἀνθρώπων ὅτις φέρεται τίς τεταγμένη
 ἀλλ' αὐτῶν κείων τῶν κατὰ τὴν προλαβόντων ζω
 βεβίωκότων. • τοῖς δ' αὐτοῖς ἀνθρώποις οὐκ εἶναι
 πᾶσι ἡμῶν χάρον, μὴ τῶν αὐτῶν σωμάτων τῶν
 ψυχῶν αὐταῖς ἀποδοθὲντων. • ὅτι αὐτὸ σῶμα,

τὴν αὐτὴν ψυχὴν ἀπολαμείν, ἄλλως μὲν ἀδύ-
νατον, κατὰ μὲν δὲ τὴν ἀνάγκαν διῶκατον
τῶν τῆς φύσεως γενομένης, καὶ τὸ τῆς φύσεως
ἀνθρώπων πρόσφορον ἐπακολουθεῖ τέλος.
τέλος δὲ ζωῆς ἐμφορος καὶ λογικῆς κρίσεως,
ὅθεν ἀμφοῖν τῶν εἰπόντων τὸ τοῦτο ἀπὸ τῆς
αἰτίας οὐδὲν αἰωρίζον. οἷον μάλιστα καὶ
πρώτος ὁ φυσικὸς οὐκ ἔστι λόγος,
τῆς θεωρίας τοῦ δοθέντος καὶ τῶν ἐκείνῳ δεδογμένων
ἀπαύτως ἐπαγγέλλεται. καὶ οἱ πολλοὶ τῶν
ἀνθρώπων ἐμπέσειον καὶ σφοδρότερον
τοῖς τῆς προπετιομένης, ἀσχοιοῦντο
διατελεῖν. οὐδὲν ἀκύρῳ τὴν κοινὴν δι-
ασκλήρωσιν τὸ πρῶτον τῶν ἀποπύπτον
τοῦ προσηκουμένου αὐτοῖς τέλους, ἰδίᾳ ζού-
σας ἐπὶ τοῖς ὁρετάσεως, καὶ τῆς ἐκάστω
συμμετρομένης τῶν τῶν
ἢ κακῶς βεβίωμενων
τιμῆς ἢ δίκης.

τῆς τοῦ πρίαντας αἰτίας
λόγου. ἀθηναίου ἀθηναίου
φιλοσόφου.

